

A BÉR- ÉS SZOCIÁLIS DÖMPING ELLENI KÜZDELEMRŐL SZÓLÓ TÖRVÉNY

A bér- és szociális dömping elleni küzdelemről szóló törvény, BGBl. I 44/2016, a következő szövegváltozatban

BGBl. I 30/2017 sz. BGBl. I 64/2017

2016. június 13-i szövetségi törvény a bér- és szociális dömping elleni küzdelemről szóló törvény (LSD-BG) meghozataláról

Tartalomjegyzék

1. Rész

Általános rendelkezések

1. § Érvényességi terület
2. § Valós gazdasági jövedelem – értékelési mérce

2. Rész

Munkajogi jogosultságok és intézkedések ezek védelmére

1. Fejezet

Munkajogi jogosultságok

3. § Minimálbérrre való jogosultság
4. § Szabadságra való jogosultság
5. § A munkaidő és a pihenőidő betartására való jogosultság
6. § A határokon átnyúló munkaerő-kölcsönzés szabályai
7. § Kollektív szerződések

2. Fejezet

Felelősségi szabályok

8. § Harmadik országban székhellyel rendelkező munkaadóval szemben támasztott fizetési igényekért való felelősség
9. § Felelősségi szabályok az építőiparban
10. § A fővállalkozó valamely EU-tagállamban vagy EGT-államban, illetve a Svájci Államszövetségben székhellyel rendelkező megbízóval szemben támasztott fizetési igényekért való felelőssége

3. Fejezet

Hatóságok

11. § Hatóságok és hivatalok
12. § Adóhatósági vizsgálatok
13. § Kompetenciaközpont a Bér- és Szociális Dömping Elleni Küzdelemért (BSZDK Kompetenciaközpont)
14. § Szabálysértések megállapítása a betegbiztosító által
15. § Szabálysértések megállapítása az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára által
16. § A belföldi hatóságok együttműködése a munkaerő-kölcsönzés terén
17. § Együttműködés más EU-tagállamok és EGT-államok hatóságaival, valamint kölcsönös igazgatási segítségnyújtás
18. § A belföldi székhelyű munkaadók tájékoztatási kötelezettsége

4. Fejezet

Formális kötelezettségek határokon átnyúló munkavégzésnél

- 19. § Bejelentési kötelezettség valamely EU-tagállamból vagy EGT-államból, illetve a Svájci Államszövetségből történő kiküldetéskor vagy munkaerő-kölcsönzéskor
- 20. § A hatóságok tájékoztatása
- 21. § A bejelentési dokumentumok, társadalombiztosítási dokumentumok és hatósági engedélyek rendelkezésre bocsátása
- 22. § A bérezésre vonatkozó dokumentumok rendelkezésre bocsátása
- 23. § Kapcsolattartó
- 24. § Felelős megbízott

5. Fejezet

Büntető rendelkezések, a szolgáltatásnyújtás betiltása és a közigazgatási (büntető)eljárás nyilvántartása

- 25. § A közigazgatási szabálysértés helye
- 26. § A bejelentési és rendelkezésre bocsátási kötelezettségekkel összefüggő szabálysértések kiküldetéskor vagy munkaerő-kölcsönzéskor
- 27. § Bérellenőrzés meghiúsítása
- 28. § A bérezésre vonatkozó dokumentumok rendelkezésre bocsátásának elmulasztása
- 29. § A minimálbérnél alacsonyabb fizetés
- 30. § A felelős megbízott személyében beállt változás bejelentésének elmulasztása
- 31. § A szolgáltatásnyújtás betiltása
- 32. § Felek a közigazgatási (büntető)eljárásban
- 33. § Előzetes biztosíték
- 34. § Kifizetés felfüggesztése – Biztosítéknyújtás
- 35. § A közigazgatási (büntető)eljárás nyilvántartása a 26. §, 27. §, 28. §, a 29. § 1. bek., a 31. § és a 34. § szerint

3. Rész

A munkajogi jogosultságok védelmét szolgáló intézkedések végrehajtása határokon átnyúló munkavégzéseknél

1. Fejezet

Általános rendelkezések

- 36. § Alkalmazási terület
- 37. § A „belföldi hatóság” és „belföldi hatóságok” fogalmak meghatározása
- 38. § A büntetőeljárás alá vonás költségei határokon átnyúló jogérvényesítés esetén
- 39. § A belső piaci információs rendszer (IMI) használata
- 40. § A tartományi kormányzatok hivatalai, mint központi hatóságok

2. Fejezet

Kézbesítés külföldi munkaadónak belföldön

- 41. § Kézbesítés külföldi munkaadónak belföldön

3. Fejezet

Belföldi hatóságok által hozott határozatok kézbesítésének és végrehajtásának elérése valamely másik EU-tagállamban vagy EGT-államban

1. Alfejezet

Általános rendelkezések

- 42. § Alkalmazási terület
- 43. § Kézbesítés vagy végrehajtás iránti kérelem továbbítása
- 44. § Értesítés a kézbesítésre vagy végrehajtásra vonatkozó kérelem további kezeléséről

2. Alfejezet

Belföldi hatóságok által hozott határozatok kézbesítésének elérése valamely másik EU-tagállamban vagy EGT-államban

- 45. § Alapelvek

46. § Valamely másik EU-tagállamban vagy EGT-államban való kézbesítésre vonatkozó kérelem

3. Alfejezet

Belföldi hatóságok által hozott határozatok végrehajtásának elérése valamely másik EU-tagállamban vagy EGT-államban

47. § Alapelvek
 48. § Valamely másik EU-tagállamban vagy EGT-államban való végrehajtásra vonatkozó kérelem
 49. § Valamely másik EU-tagállam vagy EGT-állam végrehajtás céljából megkeresett hatóságának értesítése
 50. § A valamely másik EU-tagállamban vagy EGT-államban történő végrehajtásra vonatkozó kérelem következményei a belföldön történő végrehajtásra nézve

4. Fejezet

Valamely másik EU-tagállam vagy EGT-állam hatósága által hozott határozat kézbesítése és végrehajtása belföldön

1. Alfejezet

Általános rendelkezések

51. § Alkalmazási terület
 52. § Valamely másik EU-tagállam vagy EGT-állam határozatának elismerése és azonos módon történő kezelése
 53. § Továbbküldés illetékesség hiánya esetén
 54. § A végrehajtás visszautasítása
 55. § Valamely másik EU-tagállam vagy EGT-állam kérelmet benyújtó hatóságának értesítése

2. Alfejezet

Valamely másik EU-tagállam vagy EGT-állam bírósági és közigazgatási határozatainak kézbesítése belföldön

56. § A kézbesítés elrendelése
 57. § Alkalmazandó eljárásjog
 58. § A kézbesítés visszautasítása

3. Alfejezet

Valamely másik EU-tagállam vagy EGT-állam közigazgatási határozatainak végrehajtása belföldön

59. § A végrehajtás elrendelése
 60. § Alkalmazandó eljárásjog
 61. § A végrehajtás elhalasztása
 62. § A végrehajtás befejezése
 63. § A végrehajtásból származó bevétel
 64. § Költségek

4. Alfejezet

Valamely másik EU-tagállam vagy EGT-állam bírósági határozatainak végrehajtása belföldön

65. § A végrehajtás elrendelése
 66. § Alkalmazandó eljárásjog
 67. § A végrehajtás elhalasztása

4. Rész

Záró rendelkezések

68. § Hivatkozások
 69. § Ellenőrzési terv – tevékenységi jelentés
 70. § Egyenlő bánásmód nyelvi szempontokból
 71. § Végrehajtási rendelkezések
 72. § Hatálybalépés

1. Rész

Általános rendelkezések

Érvényességi terület

1. § (1) Ez a szövetségi törvény vonatkozik

1. a magánjogi szerződésen nyugvó munkaviszonyokra,
2. a munkaerőnek a munkaerő-kölcsönzésről szóló törvény (AÜG) 3. § 4. bek. (BGBl. [Szövetségi Közlöny] 196/1988.) szerinti foglalkoztatására,
3. azokra a foglalkoztatási viszonyokra, amelyekre az 1960. évi bedolgozásról szóló törvény (BGBl. 105/1961.) alkalmazandó.

(2) Kivételt képeznek e törvény hatálya alól

1. az olyan állami munkaviszonyok, amelyekre a munkaviszonyok tartalmát kötelező érvénnyel szabályozó szolgálati jog előírásai vonatkoznak,
2. a tartományokkal, települési egyesülésekkel és önkormányzatokkal fennálló munkaviszonyok,
3. a munkaerőnek az AÜG 3. § 4. bek. szerint történő kölcsönzése a szövetségi állam, valamelyik tartomány, valamely önkormányzat vagy települési egyesülés által,
4. az alapítványokkal, intézményekkel vagy alapokkal fennálló munkaviszonyok, amelyekre a szerződéses alkalmazottakról szóló törvény (VBG) (BGBl. 86/1948.) 1. § 2. bek. szerint a VBG rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók.

(3) **(Alkotmányos rendelkezés)** A jelen szövetségi törvény a 3–6. §-ok, valamint a 8. § 2. bek. és a 20. § 3. bek. kivételével az 1984. évi mezőgazdasági dolgozókról szóló törvény (LAG 1984, BGBl. 287/1984.) értelmében vett mezőgazdasági és erdőgazdasági dolgozókra is alkalmazandó; a 3–6. §-ok csak akkor alkalmazandók, amennyiben azok a mezőgazdasági és erdőgazdasági dolgozók kiküldetésére vonatkoznak. A mezőgazdasági és erdőgazdasági dolgozók kölcsönzésének megengedhetőségét az LAG 1984 értelmében az LAG 1984 rendelkezései határozzák meg.

(4) Ellenkező rendelkezés hiányában a jelen szövetségi törvény a munkaviszonyra vonatkozó alkalmazandó egyéb jog sérelme nélkül az Európai Unióból (EU), az Európai Gazdasági Térségből (EGT), a Svájci Államszövetségből vagy egyéb harmadik országból munkavégzés céljából Ausztriába kiküldött munkavállalókra, illetve AÜG 3. § 4. bekezdése szerinti határokon átnyúlóan kölcsönzött munkaerőre is vonatkozik. A munkavállalók Svájci Államszövetségből történő kiküldése, illetve az onnan történő határokon átnyúló munkaerő-kölcsönzés az EGT-ből történő kiküldetéssel vagy munkaerő-kölcsönzéssel azonosan kezelendő. A harmadik rész, a 41. § kivételével a Svájci Államszövetségből kiküldött munkavállalókra, illetve az onnan kölcsönzött munkaerőre nem alkalmazandó. A 17–21. §-ok, a 23. és a 26. §, valamint – a 41. § kivételével – a harmadik rész a harmadik államból kiküldött munkavállalókra, illetve az onnan kölcsönzött munkaerőre nem alkalmazandó.

(5) A jelen szövetségi törvény nem alkalmazandó, ha a munkavállalót kizárólag a következő, csekély terjedelmű és rövid ideig tartó munkák elvégzése céljából küldik Ausztriába:

1. üzleti megbeszélések további szolgáltatásnyújtás nélkül, vagy
2. szemináriumokon és előadásokon való részvétel további szolgáltatásnyújtás nélkül, vagy
3. a pihenőidőről szóló törvény (ARG) (BGBl. 144/1983.) 17. § 3–6. bekezdései szerinti vásárokon és vásárokhöz hasonló rendezvényeken való részvétel azzal a megkötéssel, hogy az ARG 17. § 4. bekezdésének alsó határa nem alkalmazandó, a rendezvény előkészítő és záró munkáinak kivételével (a kiállítási létesítmények felépítése és lebontása, valamint a kiállított áruk helyszínen, illetve helyszínről történő elszállítása), vagy
4. kongresszusokon és üléseken való részvétel, illetve ezek meglátogatása
5. kulturális rendezvényeken történő részvétel, illetve ezek lebonyolítása a zene-, tánc-, színház- vagy kabaréművészet területén és ezekkel összehasonlítható területeken egy olyan turné keretén belül, amely esetén az ausztriai rendezvény (rendezvények) jelentősége a teljes turnéhoz viszonyítva csak alárendelt mértékű, amennyiben a munkavállalónak legalább a turné nagy részében munkát kell végeznie, vagy
6. a 2013. évi szövetségi sporttámogatási törvény (BSFG 2013) 3. § 6. pontja szerinti nemzetközi versenyrendezvények (nemzetközi bajnokságok) lebonyolításában való részvétel, kivéve a

rendezvény előkészítési és lezárási munkáit (a rendezvényhez kapcsolódó létesítmények felépítése és lebontása), valamint ételek felszolgálatát és italok kimérését a rendezvény keretében, vagy

7. mozgó munkavállalóként, illetve a személyzet tagjaként végzett tevékenység (a hajózási személyzetre vonatkozó rendelet 4. BGBl. II. 518/2004.) a határokon átnyúló személy- és áruszállítás (szállítmányozás) területén kizárólag tranzitforgalom keretében, ha a munkavégzés rendes helye nem Ausztriában van, vagy
8. olyan munkavállalóként végzett tevékenység, aki átlagosan legalább az egy naptári nap utáni maximális járulékfizetési alap harmincszorosának 125 százalékának megfelelő bruttó havi javadalmazást kap az általános társadalombiztosítási törvény (ASVG) (BGBl. 189/1955) 108. § 3. bekezdése szerint, egy, a részvényekről szóló törvény (AktG) (BGBl. 98/1965) 15. § vagy a korlátolt felelősségű társaságokról szóló törvény (GmbHG) (RGrBl. 58/1906) 115. § szerinti vállalatcsoporton belül, vagy
9. a 2002. évi egyetemekről szóló törvény (BGBl. 120/2002) szerinti egyetemeken, a 2005. évi felsőoktatási törvény (BGBl. I 30/2006) szerinti pedagógiai főiskolákon vagy a szakfőiskolai tanulmányokról szóló törvény (BGBl. 340/1993) szerinti szakfőiskolákon nemzetközi képzési és továbbképzési vagy kutatási programok keretében végzett tevékenység.

(6) A jelen szövetségi törvény nem alkalmazandó a különleges szakemberek az AktG 15. §-a és a GmbHG 115. §-a szerinti vállalatcsoporton belüli, Ausztriába való kiküldetési irányelv szerinti átmeneti kiküldésére, ha annak időtartama naptári évente nem haladja meg az összesen két hónapot, és amennyiben a vállalatcsoporton belüli munkavégzés célja

1. kutatás és fejlesztés, képzések megtartása a szakemberek által, projektmunka megtervezése, vagy
2. tapasztalatcsere, vállalati tanácsadás, kontrolling vagy együttműködés a vállalatcsoport több országot érintő központi irányítási és tervezési funkcióit ellátó részlegei

között.

Valós gazdasági jövedelem – értékelési mérce

2. § (1) Annak megítéléséhez, hogy e szövetségi törvény értelmében fennáll-e munkaviszony, határokon átnyúló kiküldetés vagy munkaerő-kölcsönzés, a valós gazdasági jövedelem, nem pedig a tényállás külső megjelenési formája az irányadó.

(2) Annak megítéléséhez, hogy fennáll-e munkaerő-kölcsönzés, különösen az AÜG 4. § 2. bekezdése, vagy azzal összehasonlítható osztrák jogszabály rendelkezései az irányadók.

(3) A jelen szövetségi törvény értelmében vett kiküldetés fennállása nem feltételezi szolgáltatási szerződés megkötését az Ausztriában székhellyel nem rendelkező munkaadó és a szolgáltatás belföldön tevékenykedő igénybe vevője között.

2. Rész

Munkajogi jogosultságok és intézkedések ezek védelmére

1. Fejezet

Munkajogi jogosultságok

Minimálbérre való jogosultság

3. § (1) Az a munkavállaló, akinek a rendes munkavégzési helye Ausztriában van, kötelezően jogosult a törvény, rendelet vagy kollektív szerződés értelmében járó jövedelemre.

(2) Az a munkavállaló, akinek a rendes munkavégzési helye Ausztriában van, munkaadójának a székhelye pedig nem Ausztriában van és nem tagja valamely ausztriai kollektív szerződés megkötésére jogosult testületnek, kötelezően jogosult arra a törvény, rendelet vagy kollektív szerződés által előírt jövedelemre, amely a munkavégzés helyén a hasonló munkaadók hasonló munkavállalóinak jár.

(3) Egy valamely EU-tagállamban, EGT-államban vagy valamely harmadik országban székhellyel rendelkező munkaadó által munkavégzés céljából Ausztriába kiküldött munkavállaló a munkaviszonyra alkalmazandó jog sérelme nélkül a kiküldetés időtartamára kötelezően jogosult legalább arra a törvény, rendelet vagy kollektív szerződés által előírt jövedelemre (ez alól kivételt képeznek a vállalati alkalmazottak és egyéni vállalkozók előtakarékoságáról szóló törvény (BMSVG, BGBl. 100/2002.) 6. §-a szerinti járulékok, illetve a vállalati nyugdíjról szóló törvény (BPG), (BGBl. 282/1990.) biztosítási díjak, amely a munkavégzés helyén a hasonló munkaadók hasonló munkavállalóinak jár.

(4) Amennyiben törvény, rendelet vagy kollektív szerződés alapján különjuttatásokat kell fizetni, a munkaadó köteles azt a kiküldött munkavállalóknak vagy a határokon átnyúlóan kölcsönadott munkaerőnek a mindenkori jövedelemfizetési időszakokra maradék nélkül osztható módon a folyó fizetésen (esedékesség) túl megfizetni.

(5) Nem vonatkozik a 3. bekezdés azon kiküldött munkavállalóra, akit egy, a munkaadó vagy azzal az AktG 15. §-a és a GmbHG 115. §-a szerinti vállalatcsoportba tartozó munkaadó által külföldön gyártott berendezés belföldi vállalatnak történő leszállításával összefüggésben Ausztriában foglalkoztatnak az adott berendezés összeszerelése, üzembe helyezése és az ahhoz kapcsolódó betanítás, illetve javítási és karbantartási munkák során – mely tevékenységeket a belföldi munkavállalók nem tudnak elvégezni –, ha nem kollektív szerződésben rögzített jövedelemről van szó, és ezeknek az ausztriai munkáknak az időtartama nem haladja meg az összesen három hónapot.

(6) Azon kiküldött munkavállalók esetén, akiket építmények, épületek létesítését, üzembe helyezését, állagmegóvását, átépítését vagy lebontását szolgáló építkezéseken különösen földkiemelési munkák végzésére, földmunkákra, szűkebb értelemben vett építőipari munkákra, előregyártott épületelemek felállítására és lebontására, épületek berendezésére, átépítésre, felújításra, javításra, bontási munkálatokra, karbantartásra, állagmegóvásra (festési és takarítási munkák) vagy szanalásra, valamint erőművek berendezéseinek javítására és telepítésére foglalkoztatnak, a 3. és 4. bekezdések minden esetben az Ausztriában történő foglalkoztatás első napjától kezdve alkalmazandók.

Szabadságra való jogosultság

4. § (1) Az a munkavállaló, akinek a rendes munkavégzési helye Ausztriában van, a munkaviszonyra alkalmazandó jog sérelme nélkül kötelezően jogosult fizetett szabadságra.

(2) A kiküldött munkavállalók vagy határokon átnyúlóan kikölcsönzött munkaerők a kiküldetés vagy a kikölcsönzés időtartamára kötelezően jogosultak a szabadságolásokról szóló törvény (UrlG) (BGBl. 390/1976) 2. § vagy hasonló osztrák előírások szerinti fizetett szabadságra, amennyiben a szabadság mértéke a munkaviszonyra alkalmazandó jog rendelkezései szerint kisebb. A kiküldetés vagy munkaerő-kölcsönzés befejezését követően a kiküldött munkavállaló vagy kölcsönzött munkaerő a kiküldetés vagy kölcsönzés idejére megtartja az osztrák jog szerinti több szabadságra való jogosultság és a munkaviszonyra alkalmazandó jog rendelkezései szerint öt megillető szabadságra való jogosultság közötti különbség megfelelő, maradék nélkül osztható részét.

(3) A 2. bekezdés nem vonatkozik arra a kiküldött munkavállalóra, akit Ausztriában összesen nyolc naptári napnál kevesebb ideig tartó, a 3. § 5. bekezdése szerinti szerelési munkákra foglalkoztatnak.

(4) A 2. bek. minden esetben az Ausztriában történő foglalkoztatás első napjától kezdve alkalmazandó arra a kiküldött munkavállalóra, akit a 3. § 6. bek. szerinti építőipari munkák végzésére foglalkoztatnak Ausztriában.

(5) Az 1–4. bekezdések nem vonatkoznak azokra a munkavállalókra, akikre az építőmunkások szabadságolásáról és végkielégítéséről szóló törvény (BUAG), (414/1972. sz. BGBl.) 33d–33i §-ai alkalmazandók.

A munkaidő és a pihenőidő betartására való jogosultság

5. § A kiküldött munkavállalókra az alkalmazandó jog sérelme nélkül kötelezően alkalmazandók a maximális munkaidőre és a minimális pihenőidőre vonatkozó szabályok, ideértve azokat a munkaidőre és pihenő időre vonatkozó kollektív szerződésben rögzített szabályokat, amelyek a munkavégzés helyén a hasonló munkaadók hasonló munkavállalóira alkalmazandók.

A határokon átnyúló munkaerő-kölcsönzés szabályai

6. § (1) A külföldről Ausztriába kölcsön adott munkaerő a munkaviszonyra alkalmazandó jog sérelme nélkül, a kölcsönzés idejére kötelezően jogosult:

1. a jövedelem tovább fizetésére betegség vagy baleset esetén, ideértve a jövedelem tovább fizetésére való jogosultságot a munkaviszony megszűnésekor, munkaszüneti napokon és a munkavégzés egyéb fontos személyes okokból történő akadályoztatása esetén a hasonló munkaadók hasonló munkavállalóira érvényes időtartamra és mértékben,
2. a hasonló munkavállalókra vonatkozó felmondási határidők és felmondási határnapok, valamint a rendkívüli felmondás és elbocsátás elleni védelemre vonatkozó normák figyelembevételére, és
3. felmondás miatti kártérítésre,

amennyiben ez kedvezőbb, mint a szerződéses viszonyra alkalmazandó jog rendelkezései szerinti jogosultság.

(2) Az Ausztriában üzleti jelleggel kölcsönadott munkaerőre vonatkozó kollektív szerződések a külföldről Ausztriába kölcsönadott munkaerőre is alkalmazandók.

(3) Az AÜG vagy azzal összehasonlítható osztrák jogszabályok a határokon átnyúlóan kölcsönadott munkaerőre is alkalmazandók.

Kollektív szerződések

7. § A kollektív szerződés szerződő feleinek az általuk megkötött kollektív szerződéseket elektronikus formában rendelkezésre kell bocsátaniuk. Amennyiben építőipari tevékenységekről van szó, az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztárának tájékoztatási és kommunikációs feladatai is ellátandók.

2. Fejezet

Felelősségi szabályok

Harmadik országban székhellyel rendelkező munkaadóval szemben támasztott fizetési igényekért való felelősség

8. § (1) Az általános polgári törvénykönyv (ABGB), (JGS [Törvénygyűjtemény] 946/1811.) 1357. §-a alapján a megbízó, mint vállalkozó a megbízás keretén belül kezesként és fizető félként felelősséggel tartozik a valamely harmadik országban székhellyel rendelkező munkaadó kiküldött munkavállalóinak 3. § szerinti fizetésre vonatkozó igényeiért.

(2) A munkaerő kölcsönzés terén az AÜG 14. §-a vagy azzal összehasonlítható osztrák jogszabályok alkalmazandók, amennyiben ez a törvény nem tartalmaz rendelkezést ezek kifejezett kizárására.

Felelősségi szabályok az építőiparban

9. § (1) Az ABGB 1357. §-a alapján a 3. § 6. bekezdése szerinti, ausztriai építőipari megbízások keretén belül a megbízó kezesként és fizető félként felelősséggel tartozik a megbízottja által kiküldött vagy határokon átnyúlóan kölcsönözött munkavállalók törvény, rendelet vagy kollektív szerződés alapján és a mindenkori besorolási kritériumok figyelembe vétele mellett járó fizetésre vonatkozó igényei tekintetében Az a megbízó, aki önmaga nem rendelkezik megbízással a megbízás tárgyát képező építőipari munkák elvégzésére, csak akkor tartozik felelősséggel, ha a megbízás előtt tudott arról, hogy nem fizetik ki a fizetést, vagy ezt nyilvánvaló bizonyítékok alapján komolyan lehetségesnek kellett feltételeznie, és ő ebbe belenyugodott.

(2) A megbízó 1. bek. szerinti felelőssége akkor áll fenn, ha

1. a munkavállaló az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztárát legkésőbb a fizetés esedékességétől számított nyolc héten belül tájékoztatja a rendezetlen fizetésre vonatkozó követeléséről az összeg és a jövedelemfizetés időszakának pontos megadása mellett,
2. a munkavállaló tájékoztatása tartalmazza a munkaadójára vonatkozó adatokat, azt, hogy fenn állt-e munkaviszony, a megbízásból eredő munkavégzés helyét és idejét, valamint az általa végzett tevékenység jellegét,
3. az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára a 3. bek. szerinti vizsgálatok befejezése után írásban tájékoztatja a megbízót erről a pontos összeg megadása mellett, és
4. a rendezetlen fizetés nem járt le és nem is évült el.

A megbízó felelőssége a 3. pont szerinti írásbeli tájékoztatás kézhezvételekor lép életbe. A felelősség a mindenkori jövedelem esedékességétől számított kilenc hónap után megszűnik, kivéve, ha ez idő alatt a munkavállaló a megbízóval szembeni követelését bírósági úton érvényesíti. A felelősség mértéke a tájékoztatásban megadott összegre korlátozódik.

(3) Az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztárának az adatok alapján a 2. bek. 1. és 2. pontja értelmében vizsgálatot kell lefolytatnia a munkaviszony fennállására, valamint a munkavállaló által támasztott követelésre vonatkozóan. A BUAG 23b és 23c §-ai alkalmazandók. Az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára köteles továbbítani a 2. bek. 3. pontja szerinti információkat a megbízónak, a megbízottnak és a munkavállalónak, mely során a megbízottnak történő továbbítással az igények peren kívüli érvényesítése is megtörténik annak elkerülése érdekében, hogy a rendezetlen fizetésre vonatkozó követelések ne évüljenek el vagy ne járjanak le. A megbízónak szóló tájékoztatást kiegészítheti a munkaviszony fennállásával vagy a követeléssel kapcsolatos megalapozott kételyeivel.

(4) A megbízó 1. bek. szerinti felelősségének fennállásától kezdve a megbízó a felelősség időtartamára megtagadhatja annak a vállalkozási díjnak a kifizetését, amellyel a megbízó az 1. bek. értelmében a tárgyat képező vagy egy másik megbízás alapján a megbízottnak tartozik. A kifizetés megtagadásához való jog a 2. bek. utolsó mondata szerinti tájékoztatásban szereplő összegre plusz a

bírósági eljárás esetleges költségeinek fedezését szolgáló megfelelő összegre korlátozódik. A megbízottal szemben indított fizetéseképtelenségi eljárás nem befolyásolja hátrányosan a megbízó kifizetés megtagadásához való jogának létrejöttét, illetve fennmaradását. Amennyiben a megbízó fizeti meg a megbízott tartozását, a megbízó mentesül a megbízott felé fennálló tartozása alól. Amennyiben a megbízó egy ellene hozott jogerős bírói végzés alapján fizet, és a jogvitáról oly módon tájékoztatta az alvállalkozót (a polgári perrendtartás – ZPO [RGBl. Nr. 113/1895] 21. §-a), illetve minden tőle elvárható lépést megtett a tájékoztatás érdekében, hogy a megbízottnak lehetősége legyen a benyújtott követelésekkel szemben a saját érdekeit szolgáló módon ellenvetéseket tenni, akkor a kifizetés, beleértve a bírósági eljárás költségeinek összegét is, mentesítő hatályú a megbízottal szemben. A kifizetés nem mentesítő hatályú, amennyiben a bírói végzésben feltüntetett összeg a megbízó szándékos könnyelműségére vezethető vissza. Ezenkívül annyiban mentesítő hatályú a megbízó kifizetése, amennyiben azt egy a megbízottal szemben hozott jogerős bírói végzésben biztosítják.

(5) Amennyiben a megbízó kifizette a vállalkozói díjat, megkövetelheti a megbízottól a megbízott helyett kifizetett tartozás megtérítését (ABGB 1358. §-a). Amennyiben a megbízó egy ellene hozott jogerős bírói végzés alapján fizet, és a jogvitáról oly módon tájékoztatta az alvállalkozót (ZPO 21. §-a), illetve minden tőle elvárható lépést megtett a tájékoztatás érdekében, hogy a megbízottnak lehetősége legyen a benyújtott követelésekkel szemben a saját érdekeit szolgáló módon ellenvetéseket tenni, akkor megkövetelheti a megbízottól az általa kifizetett összeg megtérítését, beleértve a bírósági eljárás költségeit is. Nem illeti meg ellentételezés a megbízót, amennyiben a bírói végzésben feltüntetett összeg a megbízó szándékos könnyelműségére vezethető vissza. Ezenkívül annyiban támasztható kártérítési igény a megbízó által történt kifizetés alapján, amennyiben azt egy a megbízottal szemben hozott jogerős bírói végzésben biztosítják.

(6) Az 1–5. bekezdések alkalmazási területén belül minden megbízó köteles legkésőbb az információkérés kézhezvételétől számított 14 napon belül a valóságnak megfelelően tájékoztatni az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztárát az általuk megbízott vállalkozókról és az építési munkák alvállalkozásba adásáról. A munkavállaló követeléseinek érvényesítése érdekében az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára jogosult a megkapott információkat és az elmaradt információkkal összefüggő adatokat továbbítani a munkavállalónak. E célból az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára köteles az összes, általa ismert megbízót a munkavállaló számára megnevezni (névvel és címmel).

(7) Amennyiben egy információszolgáltatásra kötelezett személy nem tájékoztatja az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztárát, úgy az illető az alvállalkozásba adott építési munkák vagy egyéb megbízások tekintetében megbízást adó vállalkozásnak minősül minden később megbízott vállalkozással szemben mindaddig, amíg nem adja meg a szükséges tájékoztatást.

(8) A megbízó felelőssége minden további megbízott munkavállalóra kiterjed, ha a megbízás olyan jogügyletnek tekinthető, amelynek célja a felelősség kijátszása (látszatügylet), és a megbízónak erről tudomása volt vagy ezt nyilvánvaló bizonyítékok alapján komolyan lehetségesnek kellett feltételeznie, és ő ebbe belenyugodott.

(9) Amennyiben a megbízó a határokon átnyúlóan kölcsönzött munkavállalókat az 1. bek. szerinti építőipari munkák végzésére foglalkoztatja, a megbízóval szembeni kapcsolat vonatkozásában foglalkoztatóként az 1–8. bekezdések alkalmazandók. Ebben az esetben az AÜG 14. §-a nem alkalmazandó.

(10) Az ABGB 1357. §-a alapján az 1. bek. szerinti megbízó kezesként és fizető félként azon járulékokért is felelősséget visel, amelyeket megbízottjának a megbízási jogviszony keretén belül, a BUAG 33d §-a értelmében a munkavállalói után az Építőmunkások Szabadságolási- és Végkielégítési Pénztára felé meg kell fizetni, amennyiben azok még nem évültek el. Az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára köteles írásban tájékoztatni az 1. bek. szerinti megbízót a felelősség beálltáról és a fizetendő járulék mértékéről. Az 1. bek. szerinti megbízó felelőssége a tájékoztatásban megadott összeg mértékére korlátozódik. A felelősség az írásos tájékoztatás kézhezvételének időpontjában lép életbe, és az a járulékok esedékességét követő kilenc hónap elteltével jár le, kivéve, ha ez idő alatt az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára a megbízóval szembeni követelést bírósági úton érvényesíti. Egyéb iránt a 4–9. bekezdések alkalmazandók.

A fővállalkozó valamely EU-tagállamban vagy EGT-államban, illetve a Svájci Államszövetségben székhellyel rendelkező megbízóval szemben támasztott fizetési igényekért való felelőssége

10. § (1) Fővállalkozó az, aki egy állami vagy ágazati megbízó megbízottjaként vállalkozói tevékenységének keretében a megbízás alapján teljesítendő szolgáltatás legalább egy részét egy másik vállalkozónak (alvállalkozónak) – kivéve a harmadik országban székhellyel rendelkező munkaadókat – továbbadja. Amennyiben a fővállalkozó megbízását vagy megbízásának egy részét a 2006. évi szövetségi

közbeszerzési törvény (BVerG 2006), (BGBl. I. 17/2006.) rendelkezései, vagy egyéb hasonló jogszabályi rendelkezések szerint nem megengedett módon vagy a szerződéses megállapodásokkal ellentétesen adja alvállalkozásba, úgy a fővállalkozó az ABGB 1357. §-a értelmében kezesként és fizető félként felelősséggel tartozik az alvállalkozó által a szolgáltatás nyújtásához igénybe vett munkavállalók felé, a megállapodás szerinti szolgáltatásnyújtás keretében teljesített tevékenységük alatt őket megillető, törvény, rendelet vagy kollektív szerződés által előírt jövedelemre vonatkozó követeléseikkel szemben. Ugyanez vonatkozik az alvállalkozóra is, ha az a megbízást vagy annak egy részét nem megengedett módon adja tovább.

(2) Az 1. bek. alkalmazási területén belül minden megbízó köteles legkésőbb az információkérés kézhezvételétől számított 14 napon belül a valóságnak megfelelően tájékoztatni a munkavállalót az általuk megbízott vállalkozókról, a megbízások alvállalkozásba adásáról és a szerződés mindenkori tárgyáról. Az építőiparban az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára köteles az összes, általa ismert megbízót a munkavállaló számára megnevezni (névvel és címmel). Amennyiben egy információszolgáltatásra kötelezett személy nem ad tájékoztatást, úgy az illető az alvállalkozásba adott építési munkák vagy egyéb megbízások tekintetében megbízást adó vállalkozásnak minősül minden később megbízott vállalkozással szemben mindaddig, amíg nem adja meg a szükséges tájékoztatást. Az állami megbízónak tájékoztatnia kell a munkavállalót arra vonatkozóan, hogy megengedett volt-e a megbízás továbbadása.

(3) A megbízó felelőssége minden további megbízott munkavállalóra kiterjed, ha a megbízás olyan jogügyletnek tekinthető, amelynek célja a felelősség kijátszása (látszatügylet), és a megbízónak erről tudomása volt vagy ezt nyilvánvaló bizonyítékok alapján komolyan lehetségesnek kellett feltételeznie, és ő ebbe belenyugodott.

3. Fejezet **Hatóságok**

Hatóságok és hivatalok

11. § (1) A következő hatóságok és hivatalok folytatnak tevékenységet a bér- és szociális dömping elleni küzdelemről szóló törvény (LSD-BG) végrehajtása keretén belül:

1. az adóhatóságok a tények vizsgálata során azon munkavállalók tekintetében, akiknek a rendes munkavégzési helye Ausztrián kívül van, és nem tartoznak az ASVG hatálya alá;
2. a Bécsi Területi Egészségpénztár mint Kompetenciaközpont a Bér- és Szociális Dömping Elleni Küzdelemért (BSZDK Kompetenciaközpont) a 13. § értelmében ráruházott feladatok ellátása során, különös tekintettel az ASVG hatálya alá nem tartozó munkavállalók tekintetében elvégzendő bérellenőrzésre;
3. a betegbiztosítók a 14. § értelmében rájuk ruházott feladatok ellátása során a következők tekintetében:
 - a) az ASVG hatálya alá tartozó munkavállalók,
 - b) azon munkavállalók, akiknek a rendes munkavégzési helye Ausztriában van, és nem tartoznak az ASVG hatálya alá, valamint
 - c) az ASVG hatálya alá tartozó és a bedolgozásról szóló törvény értelmében vett bedolgozók;
4. az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára a 15. § értelmében az építőipar területén ráruházott feladatok ellátása során;
5. a járási közigazgatási hatóságok a jelen szövetségi törvény szerinti közigazgatási büntetőeljárások végrehajtása során;
6. a Szövetségi Pénzügyminisztérium által a külföldi munkavállalók foglalkoztatásáról szóló törvény és a bér- és szociális dömping elleni küzdelemről szóló törvény alapján működtetett Illegális Foglalkoztatás-ellenőrzés Központi Koordinációs Hivatala (Zentrale Koordinationsstelle für die Kontrolle der illegalen Beschäftigung, ZKO) a kiküldetés vagy munkaerő-kölcsönzés bejelentésének rögzítése és feldolgozása során.

(2) Az adóhatóságok a 12. és 29. §-okkal kapcsolatos vizsgálatokkal összefüggésben a 2000. évi adatvédelmi törvény (DSG 2000), (BGBl. I. 165/1999.) 4. § 5. pontja szerinti szolgáltatói funkciót látnak el.

(3) A BSZDK Kompetenciaközpont a 13. § szerinti tevékenységeivel összefüggésben a DSG 2000 4. § 4. pontja értelmében vett megbízói funkciót lát el.

(4) Egyéb tekintetben az adóhatóságok és a Kompetenciaközpont a Bér- és Szociális Dömping Elleni Küzdelemért jelen szövetségi törvényből eredő tevékenységeire a DSG 2000 14. §-a alkalmazandó. Az

adóhatóságok által a 12. § szerinti vizsgálatok során megállapított személyes adatokat az adott tényállás vizsgálatának megkezdésétől számított öt év elteltével törölni kell. Ez a határidő meghosszabbodik, ha a tényállás vonatkozásában büntetési végzést adnak ki. Amennyiben egyértelmű, hogy a tényállás esetén nem történt büntetendő magatartás, a személyes adatokat haladéktalanul törölni kell.

(5) A személyes adatok felhasználása csak akkor megengedett, amennyiben ez a jelen szövetségi törvényből eredő feladatok ellátásához feltétlenül szükséges.

Adóhatósági vizsgálatok

12. § (1) Az adóhatóságok jogosultak felügyelni a 21. és 22. §-ok szerinti dokumentumok rendelkezésre állását, valamint a munkavállalókat a mindenkor besorolási kritériumok figyelembevétele mellett megillető fizetés ellenőrzéséhez szükséges a 29. § szerinti vizsgálatokat (bérellenőrzés) lefolytatni azon munkavállalók tekintetében, akiknek a rendes munkavégzési helye Ausztrián kívül van, és akik nem tartoznak az ASVG hatálya alá, valamint

1. akadály nélkül bejutni az üzemekbe, az üzemi helyiségekbe és a külső munkavégzési helyekre vagy munkahelyekre, valamint a munkavállalók tartózkodási helyiségeibe, és bejárni az utakat még akkor is, ha az egyébként a nagyközönség számára tilos,
2. az ott talált személyektől tájékoztatást kérni minden az 1. bek. szerinti vizsgálatok szempontjából lényeges tényről, ha okuk van azt feltételezni, hogy ezek a személyek munkaadók vagy munkavállalók lehetnek, valamint
3. a vizsgálathoz szükséges dokumentumokba (21. és 22. §) betekinteni, e dokumentumokról fénymásolatot készíteni és e dokumentumok átadását kérni, mely során a dokumentumokat a felszólítástól számított második munkanap végéig el kell küldeni. Amennyiben egy munkanapon belül változó munkavégzési (foglalkoztatási) helyek esetén a vizsgálat nem az első munkavégzési (foglalkoztatási) helyen történik, a dokumentumokat bizonyíthatóan meg kell küldeni az adóhatóságnak, mely során a dokumentumokat a felszólítástól számított második munkanap végéig meg kell küldeni. A dokumentumok megküldéséért költségterítés nem jár.

(2) Az adóhatóságok kötelesek továbbítani a bérellenőrzésre vonatkozó vizsgálatok eredményeit a BSZDK Kompetenciaközpontnak, és a BSZDK Kompetenciaközpont megkeresésére a megküldött vizsgálati eredmények vagy harmadik felek megalapozott bejelentései tekintetében konkrétan megjelölt további vizsgálatokat lefolytatni.

Kompetenciaközpont a Bér- és Szociális Dömping Elleni Küzdelemért (BSZDK Kompetenciaközpont)

13. § (1) Az azon munkavállalókat, akiknek a rendes munkavégzési helye Ausztrián kívül van, és nem tartoznak az ASVG hatálya alá, ausztriai törvény, rendelet vagy kollektív szerződés alapján, a 29. § 1. bek. értelmében és a mindenkor besorolási kritériumok figyelembe vétele mellett megillető fizetés ellenőrzéséhez, létrehozásra kerül a Kompetenciaközpont a Bér- és Szociális Dömping Elleni Küzdelemért.

(2) A BSZDK Kompetenciaközpont a ráruházott hatáskörön belül a szövetségi munkaügyi, szociális és fogyasztóvédelmi miniszter utasításai szerint a következő feladatokat látja el:

1. Az adóhatóságok vizsgálati eredményeinek átvétele,
2. Az adóhatóságok megkeresése, hogy a megküldött vizsgálati eredmények vagy harmadik felek megalapozott bejelentései tekintetében folytassanak le konkrétan megjelölt további vizsgálatokat.
3. Büntető feljelentés megtétele a 4. bek. szerint
4. A közigazgatási (büntető) eljárás nyilvántartása és tájékoztatás a 35. § szerint.
5. Félként való részvétel az eljárásban, és az ezzel összefüggő jogosultságok gyakorlása a 32. § 1. bekezdése szerint.
6. A munkavállaló tájékoztatása a munkaviszonyát érintő, egy a 29. § 1. bekezdése szerinti eljárás tárgyát képező, 4. bekezdés szerinti feljelentésről, amennyiben a bejelentésben a címet a 19. § szerint feltüntették.

(3) A Kompetenciaközpont a Bér- és Szociális Dömping Elleni Küzdelemért költségeit az államszövetség viseli.

(4) Amennyiben a BSZDK Kompetenciaközpont megállapítja, hogy a munkaadó az 1. bek. értelmében vett munkavállalónak nem fizeti meg legalább az 1. bek. szerint és a mindenkor besorolási kritériumok figyelembevétele mellett öt megillető irányadó jövedelmet, köteles feljelentést tenni az illetékes járási közigazgatási hatóság felé. A feljelentéssel meghatározott mértékű büntetést kell kérvényeznie. A feljelentést elektronikus úton továbbítani kell az adóhatóságok felé az adók és járulékok utólagos elszámolása céljából. A törvény, rendelet vagy kollektív szerződés alapján járó jövedelmet

meghaladó jövedelemfizetéseket bele kell számítani a mindenkori bérfizetési időszak során esetlegesen előforduló alulfizetésekre.

(5) A BSZDK Kompetenciaközpont meghallgathatja azon szerződő feleket, akik a munkavállalóra irányadó kollektív szerződést megkötötték, a jövedelemmel kapcsolatos kérdésekkel, különösen a munkavállalót az 1. bek. szerinti besorolási kritériumok figyelembevételével mellett megillető jövedelemmel kapcsolatban. Amennyiben a munkaadó megalapozott kifogást emel a BSZDK Kompetenciaközpont által feltételezett jövedelem ellen, különösen a feltételezett besorolást illetően, a BSZDK Kompetenciaközpont köteles meghallgatni a kollektív szerződést megkötő feleket. A kollektív szerződést megkötő felek állásfoglalásának egybehangzónak kell lennie. Amennyiben a kollektív szerződés másképp nem rendelkezik, a költségtérítések és természetbeni javadalmazás formájában nyújtott ellenszolgáltatások nem számíthatók be a kollektív szerződés szerinti jövedelem meghatározása céljából.

(6) Amennyiben a BSZDK Kompetenciaközpont megállapítja, hogy a munkaadó a munkavállalónak a ténylegesen megfizetett és az 1. bek. szerint neki járó jövedelem közötti különbséget a BSZDK Kompetenciaközpont tájékoztatását követően és a BSZDK Kompetenciaközpont által megállapított határidőn belül igazolhatóan megfizette, és

1. a mindenkori besorolási kritériumok figyelembevételével mellett az 1. bek. szerint irányadó jövedelemnél csak csekély mértékben kevesebb a kifizetett jövedelem, vagy
2. a munkaadó vagy a külső képviselőre jogosult személy (az 1991. évi közigazgatási büntetésekről szóló törvény – VStG 9. § 1. bekezdése) (BGBl. 52/1991) vagy a felelős megbízott (VStG 9. § 2. vagy 3. bekezdés) vétsége nem több mint gondatlanság,

a Kompetenciaközpontnak el kell tekintenie az illetékes járási közigazgatási hatóságnál történő feljelentéstől. Szintén el kell tekintenie a feljelentéstől, ha a munkaadó a munkavállalót az osztrák jogszabályok szerint megillető jövedelmet a BSZDK Kompetenciaközpont tájékoztatását megelőzően igazolhatóan megfizette, és fennállnak az első pont szerinti egyéb feltételek. A VStG 25. § 3. bekezdése nem alkalmazandó. Akkor is el kell tekinteni a feljelentéstől, ha a 29. § 2. bek. szerinti büntetést felfüggesztő okok valamelyike fennáll.

(7) A BSZDK Kompetenciaközpont jogosult költségtérítés fejében másik területi betegbiztosító megbízni a BSZDK Kompetenciaközpont járási közigazgatási hatóság és közigazgatási bíróság előtt történő képviselővel.

Szabálysértések megállapítása a betegbiztosító által

14. § (1) Amennyiben az illetékes betegbiztosító tevékenységének keretében megállapítja, hogy

1. a munkaadó az ASVG hatálya alá tartozó munkavállalónak, vagy
2. a munkaadó azon munkavállalónak, akinek rendes munkavégzési helye Ausztriában van, és nem tartozik az ASVG hatálya alá, vagy
3. a megbízó, az ASVG 4. § 1. bekezdésének 7. pontja szerint biztosított bedolgozónak az 1960. évi bedolgozásról szóló törvény szerint

nem fizette meg legalább az öt ausztriai törvény, rendelet vagy kollektív szerződés alapján a mindenkori besorolási kritériumok figyelembevételével mellett a 29. § 1. bekezdése értelmében megillető fizetést, akkor a 13. § 4–6. bekezdései alkalmazandók azzal a kikötéssel, hogy a Kompetenciaközpont a Bér- és Szociális Dömping Elleni Küzdelemért helyébe az illetékes betegbiztosító lép.

(2) Az illetékes betegbiztosító jogosult az 1. bek. szerinti tevékenységhez szükséges dokumentumokba betekinteni, és azokról fénymásolatot készíteni. Kérésre a munkaadó köteles átadni a szükséges dokumentumokat vagy azok másolatait, mely során a dokumentumokat vagy másolatokat a felszólítástól számított második munkanap végéig meg kell küldeni. A dokumentumok megküldéséért költségtérítés nem jár.

(3) Az illetékes betegbiztosító köteles tájékoztatni a munkavállalót a munkaviszonyát érintő folyamatban lévő feljelentésről a 29. § 1. bekezdésével összhangban.

Szabálysértések megállapítása az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára által

15. § (1) Amennyiben az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára tevékenységének keretében megállapítja, hogy a munkaadó a BUAG I. fejezete vagy a BUAG 33d §-a értelmében vett munkavállalónak nem fizette meg legalább az öt törvény, rendelet vagy kollektív szerződés alapján, a mindenkori besorolási kritériumok figyelembevételével mellett és a 29. § 1. bekezdése értelmében megillető fizetést, akkor a 13. § 4. bekezdése, az 5. bekezdés utolsó mondata és a 6. bekezdése alkalmazandó azzal a kikötéssel, hogy a Kompetenciaközpont a Bér- és Szociális Dömping Elleni Küzdelemért az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára lép.

(2) Az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára tevékenységének keretében jogosult a 21. és 22. §-ok szerinti dokumentumok rendelkezésre állását ellenőrizni, ezekbe a dokumentumokba betekinteni és a dokumentumokról fénymásolatot készíteni, továbbá azok átadását kérni, mely során a dokumentumokat a felszólítástól számított második munkanap végéig meg kell küldeni. Amennyiben egy munkanapon belül változó munkavégzési (foglalkoztatás) helyek esetén a vizsgálat nem az első munkavégzési (foglalkoztatási) helyen történik, a dokumentumokat bizonyíthatóan meg kell küldeni az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztárának, mely során a dokumentumokat a felszólítástól számított második munkanap végéig kell megküldeni. A dokumentumok megküldéséért költségtérítés nem jár.

A belföldi hatóságok együttműködése a munkaerő-kölcsönzés terén

16. § (1) Hatásköre keretén belül az összes hatóság és közjogi testület, különösen a munkaadók és munkavállalók törvényes érdekképviselői, valamint a társadalombiztosítók kötelesek támogatni a szövetségi munkaügyi, szociális és fogyasztóvédelmi minisztert, az adóhatóságokat, az iparági hatóságokat, a munkaügyi felügyeletet és a munkavállalók védelmét ellátó egyéb hatóságokat a jelen szövetségi törvény, az AÜG vagy hasonló osztrák jogszabályok szerinti feladatuk ellátásában.

(2) Ez a támogatás különösen abból áll, hogy az 1. bekezdésben megnevezett illetékes hatóságnak átadják

1. a kölcsönzött munkavállalók vagy munkavállalóhoz hasonlóan foglalkoztatott személyek nevét, születési adatait, címét, nemét, állampolgárságát, foglalkoztatásának helyét, munka- és szerződési feltételeit, valamint a nyugdíj-, baleset- és betegbiztosítási adatait,
2. a munkaerő-kölcsönző nevét, születési adatait, címét, tevékenységi körét és vállalkozásának székhelyét, valamint
3. a foglalkoztató nevét, születési adatait, címét, törvényes érdekképviselőjét, szakmai szervezetét vagy szakmai egyesületét, valamint annak esetleges szakmai tagozatait, és vállalkozásának székhelyét

Együttműködés más EU-tagállamok és EGT-államok hatóságaival, valamint kölcsönös igazgatási segítségnyújtás

17. § (1) Illetőségük keretén belül az alább felsorolt hatóságok és hivatalok jogosultak segítséget nyújtani más EU-tagállamok és EGT-államok munkajogi előírások betartásának ellenőrzéséért felelős hatóságainak vagy hivatalainak, illetve azokkal együttműködni:

1. a 42. § 2–4. pontjában felsorolt bíróságok,
2. az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára,
3. a járási közigazgatási hatóságok,
4. az adóhatóságok a 2010. évi adóhatóságokról szóló törvénnyel (AVOG 2010), (BGBl. I. 9/2010.) összhangban
5. a BSZDK Kompetenciaközpont,
6. a Központi Koordinációs Hivatal,
7. a Szövetségi Munkaügyi, Szociális és Fogyasztóvédelmi Minisztérium, és
8. a Szövetségi Pénzügyminisztérium.

Az 1–8. pontban felsorolt hatóságok és hivatalok illetékességük keretében kötelesek olyan mértékben együttműködni, és segítséget nyújtani a másik EU-tagállam vagy EGT-állam hatóságainak vagy hivatalainak, amilyen mértékű segítségre, illetve együttműködésre e hatóságok vagy hivatalok megkeresésének megfelelően szükség van a munkajogi előírások betartásának támogatásához.

(2) Az 1. bek. szerinti kölcsönös igazgatási segítségnyújtás magában foglalja az információk beszerzését és megadását, valamint azon hivatalos intézkedések és azok végrehajtása iránti megkereséseket, amelyek

1. a munkajogi előírások betartásának ellenőrzéséhez, vagy
2. valamely munkajogi előírás megszegésének gyanúja esetén a további vizsgálatokhoz, vagy
3. a jelen szövetségi törvény harmadik része szerinti határozat kézbesítésének vagy végrehajtásának előkészítéséhez

szükségesek. A kölcsönös igazgatási segítségnyújtás és együttműködés magában foglalja a hivatalos dokumentumok kézbesítését, kivéve a belföldi közigazgatási hatóság dokumentumainak kézbesítését (41. §), valamint másik EU-tagállam vagy EGT-állam határozatait, amelyeket a harmadik rész szabályoz.

(3) Az 1. és 2. bekezdés szerinti kölcsönös igazgatási segítségnyújtás és együttműködés esetében a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről és a 2008/49/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 1024/2012/EU rendelet (a továbbiakban: „az IMI-rendelet”) szerinti belső piaci információs rendszer (IMI) használandó, amennyiben az államközi egyezmények másképp nem rendelkeznek.

(4) Az 1. bekezdés 1–8. pontjában felsorolt hatóságok és hivatalok kötelesek más EGT-tagállamok hatóságainak tájékoztatás iránti megkeresését haladéktalanul, a kifejezetten sürgősnek jelölt esetekben kettő munkanapon belül, egyéb esetekben legfeljebb 25 munkanapon belül teljesíteni.

(5) Az 1-es bekezdés 1–8. pontjában felsorolt hatóságok és hivatalok a kölcsönös igazgatási segítségnyújtás és együttműködés keretében megismert adatokat kizárólag azon ügygel összefüggésben használhatják fel, amelyhez az információt kérték.

(6) A kölcsönös igazgatási segítségnyújtás és együttműködés keretében felmerült költségek megtérítése nem kérhető a másik EU-tagállamtól vagy EGT-államtól.

A belföldi székhelyű munkaadók tájékoztatási kötelezettsége

18. § A belföldi székhelyű munkaadók kötelesek a 17. § 1. bekezdésében megjelölt hatóságok és hivatalok írásos kérésére az adatvédelmi rendelkezésekkel összhangban azokat az információkat rendelkezésre bocsátani, amelyek a 17. § szerinti kölcsönös igazgatási segítségnyújtáshoz vagy együttműködéshez szükségesek, amennyiben ezek a hatóságok és hivatalok az információkat nem tudják beszerezni egyéb előírások alapján vagy egyéb egyenértékű információforrásból.

4. Fejezet

Formális kötelezettségek határokon átnyúló munkavégzésnél

Bejelentési kötelezettség valamely EU-tagállamból vagy EGT-államból, illetve a Svájci Államszövetségből történő kiküldetésekor vagy munkaerő-kölcsönzéseskor

19. § (1) Valamely EU-tagállamban vagy EGT-államban, illetve a Svájci Államszövetségben székhellyel rendelkező munkaadó és munkaerő-kölcsönző köteles bejelenteni az Ausztriába kiküldött vagy az Ausztriába kikölcsönzött munkaerő foglalkoztatását. A bejelentést minden kiküldetésre és munkaerő-kölcsönzésre külön kell megtenni. A 3. vagy 4. bekezdés szerinti adatokban beállt utólagos változásokat haladéktalanul be kell jelenteni. Az a foglalkoztató, aki munkavégzés céljából Ausztriába küld ki munkavállalót, a jelen, valamint a 2. és 3. bekezdés szerinti bejelentési kötelezettségek tekintetében munkaadónak minősül.

(2) Az 1. bek. szerinti kiküldetést vagy munkaerő-kölcsönzést a mindenkori munkafelvétel előtt be kell jelenteni a Központi Koordinációs Hivatalnak. A szállítmányozás területén foglalkoztatott mozgó munkavállalók esetében a bejelentést a szövetségi állam területére történő első beutazás előtt kell megtenni. A bejelentést kizárólag elektronikusan, a szövetségi minisztérium elektronikus űrlapján keresztül lehet megtenni. A 23. § szerinti kapcsolattartó kiküldésekor, vagy amennyiben csak egy munkavállaló kiküldésére kerül sor, a munkaadó köteles az illetőnek átadni a bejelentés másolatát vagy azt elektronikus úton rendelkezésére bocsátani.

(3) Az 1. bek. szerinti bejelentést minden kiküldetésre külön kell megtenni, és annak a következő adatokat kell tartalmaznia; az adatok utólagos változásait haladéktalanul be kell jelenteni:

1. a munkaadó neve, címe és működési engedélye vagy tevékenységi köre az 1. bek. értelmében, adóazonosító száma,
2. a munkaadó külső képviselőre jogosult megbízottjának neve és címe,
3. az Ausztriába kiküldött munkavállalók köréből a 23. § szerinti kapcsolattartó vagy az Ausztriában letelepedett szakmai képviselőre jogosult személyek (21. § 2. bek. 4. pont) neve és címe,
4. a (belföldi) megbízó (fővállalkozó) neve és címe,
5. az Ausztriába kiküldött munkavállalók neve, címe, születési adatai, társadalombiztosítási száma és illetékes társadalombiztosítója, valamint állampolgársága,
6. a kiküldetés teljes időtartama, valamint az egyes munkavállalók ausztriai foglalkoztatásának kezdete és várható tartama, az egyes munkavállalók megállapodás szerinti rendes munkaidejének hossza és munkanapon belüli elhelyezkedése,
7. az egyes munkavállalókat az osztrák jogszabályok alapján megillető fizetés mértéke és a munkaadóval való munkaviszonyuk kezdete,
8. az ausztriai foglalkoztatás helye (pontos címe) (egyéb ausztriai munkavégzési helyek is),

9. a 21. § 2. bekezdésében felsorolt esetekben annak a személynek (pontos cím) vagy leányvállalatnak (pontos cím) az adatai, akinél, illetve amelynél a bejelentési dokumentumokat és a bérezésre vonatkozó dokumentumokat rendelkezésre bocsátják,
10. a munkavállaló tevékenységének és igénybevételének jellege a vonatkozó osztrák kollektív szerződés figyelembevétele mellett,
11. amennyiben a kiküldött munkavállalók foglalkoztatásához a munkaadó székhelye szerinti országban hatósági engedély szükséges, a kiállító hatóság, valamint az engedély száma, kiállításának dátuma és érvényessége, vagy az engedély másolata,
12. amennyiben a kiküldött munkavállalóknak a munkaadó székhelye szerinti országban tartózkodási engedélyre van szükségük, a kiállító hatóság, valamint az engedély száma, kiállításának dátuma és érvényessége, vagy az engedély másolata.

(4) Az 1. bek. szerinti bejelentést minden munkaerő-kölcsönzésre külön kell megtenni, és annak a következő adatokat kell tartalmaznia; az adatok utólagos változásait haladéktalanul be kell jelenteni:

1. a munkaerő-kölcsönző neve és címe,
2. a munkaerő-kölcsönző külső képviselőre jogosult megbízottjának neve és címe,
3. a munkaerő-kölcsönző neve, címe, valamint adóazonosító száma és működési engedélye vagy tevékenységi köre,
4. a kölcsönzött munkavállalók vagy munkavállalóhoz hasonlóan alkalmazott személyek neve, címe, születési adatai, társadalombiztosítási száma és társadalombiztosítója, valamint állampolgársága,
5. az egyes kölcsönzött munkavállalók vagy munkavállalóhoz hasonlóan alkalmazott személyek foglalkoztatásának kezdete és várható tartama a foglalkoztatónál,
6. az ausztriai foglalkoztatás helyszínei, minden esetben a pontos cím megadásával,
7. a 21. § 3. bekezdésében felsorolt esetekben annak a személynek (pontos cím) vagy leányvállalatnak (pontos cím) az adatai, akinél, illetve amelynél a bejelentési dokumentumokat és a bérezésre vonatkozó dokumentumokat rendelkezésre bocsátják,
8. az egyes kölcsönzött munkavállalókat vagy munkavállalóhoz hasonlóan alkalmazott személyeket az osztrák jogszabályok alapján megillető fizetés mértéke,
9. az egyes munkavállalók vagy munkavállalóhoz hasonlóan alkalmazott személyek tevékenységének és igénybevételének jellege a vonatkozó osztrák kollektív szerződés figyelembevétele mellett,
10. amennyiben a kölcsönzött munkavállalók vagy munkavállalóhoz hasonlóan alkalmazott személyek foglalkoztatásához a munkaerő-kölcsönző székhelye szerinti országban hatósági engedély szükséges, a kiállító hatóság, valamint az engedély száma, kiállításának dátuma és érvényessége, vagy az engedély másolata,
11. amennyiben a kölcsönzött munkavállalóknak vagy munkavállalóhoz hasonlóan alkalmazott személyeknek a munkaerő-kölcsönző székhelye szerinti országban tartózkodási engedélyre van szükségük, a kiállító hatóság, valamint az engedély száma, kiállításának dátuma és érvényessége, vagy az engedély másolata,

(5) Amennyiben egy szolgáltatási szerződés vagy szolgáltatásközvetítési szerződés teljesítése keretében, illetve az AktG 15. §-a és a GmbHG 115. §-a értelmében vett vállalatcsoporton belül a munkavállalók ismétlődő határokon átnyúló munkavégzésében állapotodnak meg, az 1. és a 2. bekezdéstől eltérően az első munkafelvétel előtt az adott belföldi megbízó vagy foglalkoztató vonatkozásában legfeljebb három hónapos időtartamra is bejelenthető a kiküldés vagy munkaerő-kölcsönzés

(6) Amennyiben a munkavállalók határokon átnyúló foglalkoztatása több megbízóval megkötött azonos jellegű szolgáltatási szerződés keretében történik, az 1. bek. szerinti bejelentésben az összes megbízó feltüntethető, amennyiben a szolgáltatási szerződések teljesítésére szoros helyszínbeli és időbeli összefüggésben kerül sor.

(7) A szállítmányozás területén foglalkoztatott mozgó munkavállalók kiküldetéséről szóló bejelentést kizárólag e bekezdés szerint és egyenként hat hónapos időszakra vonatkozóan kell megtenni, és annak a következő adatokat kell tartalmaznia; az adatok utólagos változásait haladéktalanul be kell jelenteni:

1. a munkaadó neve, címe és működési engedélye vagy tevékenységi köre az 1. bek. értelmében, adóazonosító száma,
2. a munkaadó külső képviselőre jogosult megbízottjának neve és címe,

3. amennyiben nem a gépjármű mindenkori sofőrje a kapcsolattartó (23. § második mondat), a 23. § szerinti kapcsolattartó neve és címe az Ausztriában letelepedett szakmai képviselőre jogosult személyek (21. § 2. bek. 4. pont) köréből, a más szállítóeszközök kapcsolattartóinak vonatkozásában a 3. bekezdés 3. pont érvényes,
4. a bejelentési időszakban várhatóan Ausztriában munkát végző munkavállalók neve, címe, születési adatai, társadalombiztosítási száma és illetékes társadalombiztosítója, valamint állampolgársága,
5. a 4. pontban megnevezett munkavállalók által vezetett gépjárművek hatósági jelzése,
6. az egyes munkavállalókat az osztrák jogszabályok alapján megillető fizetés mértéke és a munkaadóval való munkaviszonyuk kezdete,
7. a munkavállaló tevékenységének és igénybevételeének jellege a vonatkozó osztrák kollektív szerződés figyelembevétele mellett,
8. amennyiben a kiküldött munkavállalók foglalkoztatásához a munkaadó székhelye szerinti országban hatósági engedély szükséges, a kiállító hatóság, valamint az engedély száma, kiállításának dátuma és érvényessége, vagy az engedély másolata,
9. amennyiben a kiküldött munkavállalóknak a munkaadó székhelye szerinti országban tartózkodási engedélyre van szükségük, a kiállító hatóság, valamint az engedély száma, kiállításának dátuma és érvényessége, vagy az engedély másolata.

A hatóságok tájékoztatása

20. § (1) A Központi Koordinációs Hivatal köteles a kiküldetések 19. § 3., 5. és 6. bek. szerinti bejelentését elektronikus úton az illetékes betegbiztosítónak (ASVG 26. és 30. §-a) és, amennyiben építőipari munkákról van szó, az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztárának továbbítani.

(2) A Központi Koordinációs Hivatal köteles a munkaerő-kölcsönzések 19. § 4. bek. szerinti bejelentését elektronikus úton továbbítani a következőknek:

1. az illetékes betegbiztosítóknak (ASVG 26. és 30. §-a),
2. az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztárának,
3. a szövetségi munkaügyi, szociális és fogyasztóvédelmi miniszternek

(3) A Központi Koordinációs Hivatal köteles a 19. § 4. bek. szerinti adatokat az AÜG 22a §-a szerinti szociális- és továbbképzési alap vagy egy általa megbízott szolgáltató rendelkezésére bocsátani a járulékok beszedése érdekében az AÜG 22d § 2. és 4. bekezdéseinek megfelelően, valamint a külföldről kölcsönzött munkavállalók számára történő szolgáltatásnyújtás céljából

(4) A Szövetségi Munkaügyi, Szociális és Fogyasztóvédelmi Minisztérium a ráruházott feladatok ellátása keretében a munkaerőpiaci politika céljából jogosult elektronikus úton betekintést nyerni a Központi Koordinációs Hivatal által a kiküldetések 19. § 3. bek szerinti bejelentéseiről vezetett adatbázisba, mely során a betekintési jogosultsága a következő adatokra terjed ki: Vállalati adatok (vállalkozás neve és címe), a kiküldött munkavállaló személyes adatai (név, születési adatok, társadalombiztosítási azonosító, társadalombiztosító, lakcím, gyakorolt tevékenység, fizetés mértéke, foglalkoztatás tartama, foglalkoztatás helye), a belföldi megbízó adatai (az ausztriai foglalkoztató vállalkozás vagy fővállalkozó neve és címe), valamint adatok arról, hogy engedélyköteles-e foglalkoztatás.

A bejelentési dokumentumok, társadalombiztosítási dokumentumok és hatósági engedélyek rendelkezésre bocsátása

21. § (1) Valamely EU-tagállamban vagy EGT-államban, illetve a Svájci Államszövetségben székhellyel rendelkező munkaadók kötelesek a következő dokumentumokat a belföldi munkavégzési (foglalkoztatási) helyen a kiküldetés ideje alatt rendelkezésre bocsátani, illetve azokat az adóhatóság vagy az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára számára közvetlenül a helyszínen és a vizsgálat időpontjában elektronikus formában hozzáférhetővé tenni:

1. a munkavállaló társadalombiztosítás alá történő bejelentésével kapcsolatos dokumentumokat (az 1408/71/EGK rendelet szerinti E 101 jelű társadalombiztosítási nyomtatvány, vagy a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet szerinti A1 jelű társadalombiztosítási nyomtatvány), amennyiben a kiküldött munkavállalónak Ausztriában nem kell társadalombiztosítási járulékot fizetnie; amennyiben a munkaadó a vizsgálat időpontjában német nyelvű okirattal bizonyítani tudja, hogy e nyomtatványok kiállítását a kiküldetés előtt nem tudta az illetékes társadalombiztosítónál elintézni, akkor ezekkel egyenértékű német nyelvű dokumentumokat (az E 101-es vagy A1-es társadalombiztosítási nyomtatványok megigénylése,

és az illetékes társadalombiztosító igazolása arról, hogy a munkavállaló a kiküldetés időtartama alatt a külföldi társadalombiztosítónál biztosított);

2. a 19. § szerinti bejelentést;
3. a kiküldött munkavállaló foglalkoztatásának hatósági engedélyét a munkaadó székhelye szerinti országban a 19. § 3. bekezdésének 11. pontjával vagy 7. bekezdésének 8. pontjával összhangban, amennyiben szükséges ilyen engedély.

Egy munkanapon belül változó munkavégzési (foglalkoztatási) helyek esetén a szükséges dokumentumokat az első munkavégzési (foglalkoztatási) helyen kell rendelkezésre bocsátani, vagy elektronikus formában hozzáférhetővé tenni. A szállítmányozás területén foglalkoztatott mozgó munkavállalók esetében a fent említett dokumentumokat a szövetségi állam területére történő első beutazástól kezdve a járműben kell rendelkezésre bocsátani, vagy elektronikus formában hozzáférhetővé tenni. Az a foglalkoztató, aki munkavégzés céljából Ausztriába küld ki munkavállalót, a jelen rendelkezés szerinti kötelezettség tekintetében munkaadónak minősül.

(2) Az 1. bekezdéstől eltérően – a szállítmányozás területén foglalkoztatott mozgó munkavállalók esetét kivéve – a dokumentumokat belföldön,

1. a 19. § 3. bekezdésének 3. pontja szerinti bejelentésben megnevezett kapcsolattartónál, vagy
2. egy belföldön bejegyzett olyan leányvállalatnál, amelynél a külföldi munkaadó tevékenységét nem csak alkalmanként végzi, vagy
3. az AktG 15. §-a vagy a GmbHG 115. §-a szerinti vállalatcsoport önálló belföldi leányvállalatánál vagy belföldi anyavállalatánál, vagy
4. egy, a könyvszakértőkre és adótanácsadókra vonatkozó törvény (WTBG) (BGBl. I 58/1999), az ügyvédi hivatásra vonatkozó szabályozás (RAO) (RGrBl. 96/1868) és a közjegyzői hivatásról szóló szabályozás (NO) (RGrBl. 75/1871) szerinti belföldön letelepedett szakmai képviselőre jogosult személynél,

kell rendelkezésre bocsátani, vagy közvetlenül az 1–4. pontokban megnevezett helyeken és a vizsgálat időpontjában elektronikus úton hozzáférhetővé tenni, amennyiben ez szerepel a 19. § 3. bek. 9. pontja szerinti bejelentésben. Amennyiben az adóhatóságok vagy az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztárának vizsgálatára a szakmai képviselőre jogosult személy ügyfélfogadási idején kívül kerül sor, akkor neki a dokumentumokat az adóhatóságok vagy az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztárának felszólításától számított második munkanap végéig kell megküldenie. A dokumentumok megküldéséért költségtérítés nem jár.

(3) A foglalkoztató köteles minden egyes kölcsönzött munkavállaló tekintetében a következő dokumentumokat a belföldi munkavégzési (foglalkoztatási) helyen a munkaerő-kölcsönzés ideje alatt rendelkezésre bocsátani, illetve azokat az adóhatóság vagy az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára számára közvetlenül a helyszínen és a vizsgálat időpontjában elektronikus formában hozzáférhetővé tenni:

1. a munkaerő társadalombiztosítás alá történő bejelentésével kapcsolatos dokumentumokat (E 101-es vagy A1-es társadalombiztosítási nyomtatvány), amennyiben a kölcsönzött munkaerőnek Ausztriában nem kell társadalombiztosítási járulékot fizetnie; amennyiben a munkaerő-kölcsönző a vizsgálat időpontjában német nyelvű okirattal bizonyítani tudja, hogy e nyomtatványok kiállítását a munkaerő-kölcsönzés előtt nem tudta az illetékes társadalombiztosítónál elintézni, akkor ezekkel egyenértékű német nyelvű dokumentumokat (az E101-es vagy A1-es társadalombiztosítási nyomtatványok megigénylése, és az illetékes társadalombiztosító igazolása arról, hogy a munkavállaló a munkaerő-kölcsönzés időtartama alatt a külföldi társadalombiztosítónál biztosított);
2. a 19. § 1. és 4. bekezdése szerinti bejelentést;
3. a kölcsönzött munkaerő foglalkoztatásának hatósági engedélyét a munkaerő-kölcsönző székhelye szerinti országban a 19. § 4. bekezdésének 10. pontjával összhangban, amennyiben szükséges ilyen engedély.

A 2. bekezdés értelemszerűen alkalmazandó.

A bérezésre vonatkozó dokumentumok rendelkezésre bocsátása

22. § (1) A 3. § 2. bekezdése, 8. § 1. bekezdése vagy 19. § 1. bekezdése értelmében vett munkaadók kötelesek a (belföldi) foglalkoztatás ideje alatt vagy a kiküldetés teljes időtartama alatt (19. § 3. bek. 6. pont) a következő dokumentumok német nyelvű (kivéve a munkaszerződést) változatát a munkavégzési (foglalkoztatási) helyen rendelkezésre bocsátani, vagy azokat az adóhatóságok vagy az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára számára közvetlenül a helyszínen és a vizsgálat időpontjában elektronikus formában hozzáférhetővé tenni, még akkor is, ha egyes munkavállalók ausztriai

foglalkoztatása korábban befejeződött: a Tanácsnak a munkaadónak a munkavállalóval szembeni, a szerződés, illetve a munkaviszony feltételeire vonatkozó tájékoztatási kötelezettségéről szóló 91/533 irányelvének értelmében vett munkaszerződést vagy munkaköri leírást (Dienstzettel); bérjegyzéket, bérkifizetési jegyzéket vagy a banki átutalás bizonylatát, a munkaadó éves bérkimutatását; a bérkifizetési igazolásokat vagy a banki átutalások bizonylatait; a bérnyilvántartásokat; a munkaidő-nyilvántartásokat és a bérbesorolással kapcsolatos dokumentumokat, hogy ellenőrizni lehessen a kiküldött munkavállalót a foglalkoztatás időtartama alatt az osztrák jogszabályok alapján megillető fizetést. A munkaszerződést német vagy angol nyelven kell rendelkezésre bocsátani. Egy munkanapon belül változó munkavégzési (foglalkoztatási) helyek esetén a bérezéssel kapcsolatos dokumentumokat az első munkavégzési (foglalkoztatási) helyen kell rendelkezésre bocsátani, vagy elektronikus formában hozzáférhetővé tenni. Az a foglalkoztató, aki munkavégzés céljából Ausztriába küld ki munkavállalót, a jelen rendelkezés szerinti kötelezettség tekintetében munkaadónak minősül. A 21.§ 2. bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

(1a) A szállítmányozás területén foglalkoztatott mozgó munkavállalók kiküldetése esetén az 1. bekezdéstől eltérően a munkaszerződést vagy a munkaköri leírást és a munkaidő-nyilvántartásokat (a közúti közlekedésben használt menetíró készülékekről szóló 165/2014/EU rendelet 36. cikke szerinti nyilvántartásokat, 2014. február 28-i HL L 60, 1. o.) már a szövetségi állam területére történő beutazástól kezdve a járműben kell rendelkezésre bocsátani, vagy azokat az adóhatóságnak közvetlenül helyben és a vizsgálat időpontjában elektronikus formában hozzáférhetővé tenni. A szállítmányozás területén foglalkoztatott mozgó munkavállaló bérjegyzékeit, bérkifizetési jegyzékeit vagy a banki átutalások bizonylatait és bérbesorolással kapcsolatos dokumentumait, valamint a munkaidő-nyilvántartásait az adóhatóságok kérésére arra a naptári hónapra vonatkozóan, amelyben az ellenőrzés történt, és az ezt a naptári hónapot megelőző naptári hónapra vonatkozóan, ha a munkavállaló a megelőző naptári hónapban tevékenységet végzett Ausztriában, annak a naptári hónapnak a végétől számított 14 naptári napos határidőn belül kell megküldeni, amelyben az ellenőrzés történt. Ha a második mondat szerinti bérezésre vonatkozó dokumentumok ezen a határidőn belül nem vagy nem hiánytalanul érkeznek be az adóhatósághoz, akkor ez úgy minősül, hogy nem tartották rendelkezésre a bérezésre vonatkozó dokumentumokat.

(2) Határokon átnyúló munkaerő-kölcsönzés esetén az 1. bek. szerinti bérezéssel kapcsolatos dokumentumok rendelkezésre tartásának kötelezettsége a belföldi foglalkoztatót terheli. A munkaerő-kölcsönző köteles az 1. bek. szerinti bérezéssel kapcsolatos dokumentumokat igazolhatóan a foglalkoztató rendelkezésére bocsátani.

Kapcsolattartó

23. § A 19. § 3. bekezdésének 3. pontja szerinti bejelentésben megnevezett kapcsolattartó köteles a jelen szövetségi törvény rendelkezései szerinti dokumentumokat rendelkezésre bocsátani, dokumentumokat átvenni és tájékoztatást adni. A kapcsolattartónak az Ausztriába kiküldött munkavállalók körébe kell tartozni, vagy egy Ausztriában letelepedett szakmai képviselőre jogosult személynek (21. § 2. bek. 4. pont) kell lennie. A szállítmányozás területén foglalkoztatott mozgó munkavállalók kiküldetése esetén a gépjármű mindenkori sofőrje a kapcsolattartó, kivéve, ha a munkaadó egy szakmai képviselőre jogosult személyt (21. § 2. bek. 4. pont) jelent be kapcsolattartóként.

Felelős megbízott

24. § (1) A VStG 9. § 2. és 3. bekezdése szerinti felelős megbízott megbízása a jelen szövetségi törvény betartása érdekében csak azután válik hatályossá, miután

1. a Központi Koordinációs Hivatalt a 3. § 2. bekezdése, a 8. § 1. bekezdése vagy a 19. § 1. bekezdése értelmében vett munkaadó, a 19. § 1. bekezdése utolsó mondatának értelmében vett foglalkoztató, vagy a külföldi székhelyű munkaerő-kölcsönző, illetve
2. az illetékes betegebiztosítót a munkaadó vagy a belföldi székhelyű foglalkoztató

írásban értesítette a megbízásról, és igazolta a felelős megbízott hozzájárulását. Ez nem vonatkozik a felelős megbízottnak a VStG 9. § 2. bekezdésével összhangban, hatóság felszólítására történő megbízására. Az 1. pont szerinti értesítéseket továbbítani kell a BSZDK Kompetenciaközpontnak, az építőipar esetében pedig az 1. és 2. pont szerinti értesítéseket (BUAG I. fejezet vagy 33d §) az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztárának is továbbítani kell.

(2) A munkaadó, a 19. § 1. bekezdése utolsó mondatának értelmében vett foglalkoztató, a munkaerő-kölcsönző vagy foglalkoztató köteles a megbízás visszavonását vagy az 1. bekezdés szerinti felelős megbízott felmondását haladéktalanul írásban bejelenteni annak az intézménynek, amelynek az 1. bekezdés szerinti megbízást bejelentette.

5. Fejezet

Büntető rendelkezések, a szolgáltatásnyújtás betiltása és a közigazgatási (büntető) eljárás nyilvántartása

A közigazgatási szabálysértés helye

25. § Határokon átnyúló kiküldetés vagy munkaerő-kölcsönzés esetén a közigazgatási szabálysértés annak a járási közigazgatási hatóság területén elkövetettnek minősül, amelynek a területén az Ausztriába kiküldött vagy kikölcsönzött munkavállaló munkavégzési (foglalkoztatási) helye található. Változó munkavégzési (foglalkoztatási) helyek esetében pedig az ellenőrzés helyén.

A bejelentési és rendelkezésre bocsátási kötelezettségekkel összefüggő szabálysértések kiküldetéskor vagy munkaerő-kölcsönzéskor

26. § (1) Aki a 19. § 1. bekezdése értelmében vett munkaadóként vagy munkaerő-kölcsönzőként

1. a 19. §-sal ellentétesen nem, nem időben, vagy nem teljes körűen tesz eleget a bejelentési vagy az adatok utólagos változásának (változásbejelentés) bejelentésére vonatkozó kötelezettségének, vagy
2. a bejelentésben vagy a változásbejelentésben szándékosan hibás adatokat tüntet fel, vagy
3. a szükséges dokumentációt a 21. § 1. vagy 2. bekezdésével ellentétesen nem bocsátja rendelkezésre, vagy azokat nem teszi a helyszínen közvetlenül elektronikus formában az adóhatóságok vagy Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára számára hozzáférhetővé,

közigazgatási szabálysértést követ el, és a járási közigazgatási hatóság minden munkavállaló után 1 000 eurótól 10 000 euróig terjedő, ismételt jogsértés esetén pedig 2 000 eurótól 20 000 euróig terjedő pénzbírsággal sújtja.

(2) Aki határokon átnyúló munkaerő-kölcsönzés esetén foglalkoztatóként a 21. § 3. bekezdésével ellentétesen nem bocsátja rendelkezésre, vagy nem teszi hozzáférhetővé a szükséges dokumentumokat, közigazgatási szabálysértést követ el, és a járási közigazgatási hatóság minden munkavállaló után 500 eurótól 5 000 euróig terjedő, ismételt jogsértés esetén pedig 1 000 eurótól 10 000 euróig terjedő pénzbírsággal sújtja.

Bérel ellenőrzés megghiúsítása

27. § (1) Aki a 12. § 1. bekezdésének 3. pontjával ellentétesen nem küldi meg a szükséges dokumentumokat, közigazgatási szabálysértést követ el, és a járási közigazgatási hatóság minden munkavállaló után 500 eurótól 5 000 euróig terjedő, ismételt jogsértés esetén pedig 1 000 eurótól 10 000 euróig terjedő pénzbírsággal sújtja. Szintén pénzbírsággal sújtandó az, aki a 14. § 2. bekezdésével, vagy a 15. § 2. bekezdésével ellentétesen nem küldi meg a dokumentumokat.

(2) Aki a 12. § 1. bekezdésével ellentétesen az üzemekbe, az üzemi helyiségekbe és a külső munkavégzési helyekre vagy munkahelyekre, valamint a munkavállalók tartózkodási helyiségébe való belépést, valamint ezzel kapcsolatban az utak bejárását vagy a tájékoztatásnyújtást megtagadja, vagy egyéb módon megnehezíti vagy akadályozza az ellenőrzést, közigazgatási szabálysértést követ el, és a járási közigazgatási hatóság 1 000 eurótól 10 000 euróig terjedő, ismételt jogsértés esetén pedig 2 000 eurótól 20 000 euróig terjedő pénzbírsággal sújtja.

(3) Aki a 21. § 1. bekezdésével vagy a 22. §-sal ellentétesen megtagadja a dokumentumokba való betekintést, közigazgatási szabálysértést követ el, és a járási közigazgatási hatóság minden munkavállaló után 1 000 eurótól 10 000 euróig terjedő, ismételt jogsértés esetén pedig 2 000 eurótól 20 000 euróig terjedő pénzbírsággal sújtja.

(4) A 3. bekezdésnek megfelelően szintén bírsággal sújtandó az, aki munkaadóként a 14. § 2. bekezdésével ellentétesen megtagadja a dokumentumokba való betekintést.

A bérezésre vonatkozó dokumentumok rendelkezésre bocsátásának elmulasztása

28. § Aki

1. munkaadóként a 22. § 1. bekezdésével vagy 1a. bekezdésével ellentétesen nem bocsátja rendelkezésre a bérezéssel kapcsolatos dokumentumokat, vagy
2. határokon átnyúló, Ausztriába történő munkaerő-kölcsönzés esetén munkaerő-kölcsönzőként a 22. § 2. bekezdésével ellentétesen a bérezéssel kapcsolatos dokumentumokat nem bocsátja igazolhatóan a foglalkoztató rendelkezésére, vagy
3. határokon átnyúló munkaerő-kölcsönzés esetén foglalkoztatóként a 22. § 2. bekezdésével ellentétesen nem bocsátja rendelkezésre a bérezéssel kapcsolatos dokumentumokat,

közigazgatási szabálysértést követ el, és a járási közigazgatási hatóság minden munkavállaló után 1 000 eurótól 10 000 euróig terjedő, ismételt jogsértés esetén pedig 2 000 eurótól 20 000 euróig terjedő pénzbírsággal sújtja. Amennyiben háromnál több munkavállaló érintett, a pénzbírság mértéke minden munkavállaló után 2 000 eurótól 20 000 euróig, ismételt jogsértés esetén pedig 4 000 eurótól 50 000 euróig terjed.

A minimálbérnél alacsonyabb fizetés

29. § (1) Aki munkaadóként úgy foglalkoztat vagy foglalkoztatott munkavállalókat, hogy nem fizeti vagy nem fizette meg neki legalább az őt törvény, rendelet vagy kollektív szerződés alapján és a mindenkori besorolási kritériumok figyelembevételével mellett megillető fizetést – kivéve a jövedelem ASVG 49. § 3. bekezdésében felsorolt komponenseit –, közigazgatási szabálysértést követ el, és a járási közigazgatási hatóság pénzbírsággal sújtja. Megszakítás nélkül több jövedelemfizetési időszakot érintő alulfizetés esetén egyetlen közigazgatási szabálysértés áll fenn. A törvény, rendelet vagy kollektív szerződés alapján járó jövedelmet meghaladó jövedelemfizetéseket bele kell számítani a mindenkori bérfizetési időszak során esetlegesen előforduló alulfizetésekké. Az ASVG hatálya alá tartozó munkavállalónak fizetendő különjuttatások tekintetében az első mondat szerinti közigazgatási szabálysértés csak akkor áll fenn, ha a munkaadó a különjuttatást az adott naptári év december 31. napjáig nem vagy nem teljes körűen fizet ki. Amennyiben az alulfizetés legfeljebb három munkavállalót érint, a pénzbírság mértéke minden munkavállaló után 1 000 eurótól 10 000 euróig, ismételt jogsértés esetén pedig 2 000 eurótól 20 000 euróig terjed. Amennyiben háromnál több munkavállaló érintett, a pénzbírság mértéke minden munkavállaló után 2 000 eurótól 20 000 euróig, ismételt jogsértés esetén pedig 4 000 eurótól 50 000 euróig terjed. Ugyanígy büntetéssel sújtandó az, aki a 14. § 1. bekezdésének 3. pontja szerinti megbízóként úgy foglalkoztat vagy foglalkoztatott bedolgozót, hogy nem fizeti vagy nem fizette meg neki legalább az őt törvény vagy rendelet alapján és a mindenkori besorolási kritériumok figyelembevételével mellett megillető fizetést, kivéve a jövedelem ASVG 49. § 3. bekezdésében felsorolt komponenseit.

(2) Az 1. bekezdés szerinti büntetőjogi felelősség nem áll fenn, amennyiben a munkaadó a 12., 14., vagy 15. § szerinti illetékes intézmény ellenőrzése előtt a ténylegesen megfizetett és a munkavállalónak törvény, rendelet vagy kollektív szerződés alapján járó jövedelem közötti különbséget igazolhatóan megfizeti.

(3) Amennyiben a járási közigazgatási hatóság megállapítja, hogy a munkaadó a munkavállalónak a ténylegesen megfizetett és a munkavállalónak törvény, rendelet vagy kollektív szerződés alapján járó jövedelem közötti különbséget a hatóság által megállapított határidőn belül igazolhatóan megfizette, és

1. a mindenkori besorolási kritériumok figyelembevételével mellett az 1. bek. szerint irányadó jövedelemnél csak csekély mértékben kevesebb a kifizetett jövedelem, vagy
2. a munkaadó vagy a külső képviselőjére jogosult személy (VStG 9. § 1. bekezdése) vagy a felelős megbízott (VStG 9. § 2. vagy 3. bek.) vétsége nem több mint gondatlanság,

köteles eltekint a bírság kiszabásától. Ugyanígy el kell tekintenie a bírság kiszabásától, ha a munkaadó a munkavállalónak a ténylegesen megfizetett és a munkavállalónak törvény, rendelet vagy kollektív szerződés alapján járó jövedelem közötti különbséget a járási közigazgatási hatóság felszólítása előtt igazolhatóan megfizeti, és az első mondat szerinti egyéb feltételek teljesülnek. Amennyiben a járási közigazgatási hatóság döntése függ az 1991. évi általános közigazgatási eljárásról szóló törvény (AVG, BGBl. 51/1991.) 38. §-a szerinti olyan előzetes kérdés tisztázásától, amely egy az illetékes bíróság előtt folyamatban lévő vagy egyidejűleg függővé tett eljárás tárgyát képezi, a járási közigazgatási hatóság köteles a közigazgatási büntetőeljárást az előzetes kérdés jogerős eldöntéséig felfüggeszteni; a közigazgatási büntetőeljárás felfüggesztettnek minősül, amiről a feleket tájékoztatni kell. Az 1. bekezdés szerinti közigazgatási büntetőeljárásban nem alkalmazandó a VStG 45. § 1. bekezdésének 4. pontja és utolsó mondata. Amennyiben a munkaadó igazolja a járási közigazgatási hatóságnak, hogy a ténylegesen megfizetett és a munkavállalónak törvény, rendelet vagy kollektív szerződés alapján járó jövedelem közötti különbséget megfizette, ezt a büntetés kiszabásakor enyhítő körülményként kell figyelembe venni.

(4) A bírságok kiszabásának elévülési ideje (VStG 31. § 1. bek.) a jövedelem esedékességétől számított három év. Megszakítás nélkül több jövedelemfizetési időszakot érintő alulfizetés esetén a bírságok kiszabásának első mondat szerinti elévülési ideje az utolsó alulfizetett jövedelemfizetési időszak jövedelmének esedékességétől kezdődik. Alulfizetés esetén a büntethetőség elévülési ideje (VStG 31. § 2. bek.) öt év; a büntethetőség elévülési idejének kezdete szempontjából az első és a második mondat irányadó. A különjuttatások tekintetében a bírságok kiszabásának és a büntethetőség elévülési ideje az adott naptári év végétől (1. bek. harmadik mondat) kezdődik.

(5) Abban az esetben, ha a munkaadó utólagosan megfizeti az 1. bekezdés szerinti alulfizetéssel érintett időszakokra megjáró minimálbért, a VStG 31. § 1. és 2. bekezdései szerinti határidő egy év

(bírságok kiszabásának elévülési ideje) vagy három év (büntethetőség elévülési ideje), amennyiben a 4. bekezdés alapján az elévülés korábbi időpontban be nem következik. Az elévülési idő a hátralékos összeg megfizetésével kezdődik.

A felelős megbízott személyében beállt változás bejelentésének elmulasztása

30. § Aki munkaadóként, munkaerő-kölcsönzőként vagy a 19. § 1. bekezdése szerinti foglalkoztatóként a 24. § 2. bekezdésével ellentétesen nem jelenti be a felelős megbízott megbízásának visszavonását vagy felmondását, közigazgatási szabálysértést követ el, és a járási közigazgatási hatóság 41 eurótól 4 140 euróig terjedő, ismételt jogsértés esetén pedig 83 eurótól 4 140 euróig terjedő pénzbírsággal sújtja.

A szolgáltatásnyújtás betiltása

31. § (1) Az illetékes járási közigazgatási hatóság köteles a 3. § 2. bekezdése, a 8. § 1. bekezdése vagy a 19. § 1. bekezdése szerinti munkaadónak, határokon átnyúló munkaerő-kölcsönzés esetében pedig a munkaerő-kölcsönzőnek legalább egy és legfeljebb öt évre megtiltani a szolgáltatásnyújtás tárgyát képező tevékenység végzését, ha a munkaadót

1. a 26. § 1. bekezdésének 1. vagy 2. pontja, illetve a 27. § 2. vagy 3. bekezdése alapján ismételten, vagy
2. a 28. § vagy a 29. § 1. bekezdése szerint háromnál több munkavállaló tekintetében, illetve a 28. § vagy a 29. § 1. bekezdése szerinti ismételt jogsértés esetén

jogerősen megbüntették, vagy egy ilyen büntetés felróható neki. Egy büntetés akkor róható fel a munkaadónak, ha ezt a büntetést magával a munkaadóval vagy a külső képvisellel megbízott személlyel (VStG 9. § 1. bek.) szemben, illetve a felelős megbízottal (VStG 9. § 2. vagy 3. bek.) szemben szabták ki jogerősen. A VStG 19. §-át (a 19. § 2. bekezdése utolsó mondatának kivételével) értelemszerűen kell alkalmazni a tiltás időtartamának megállapításához. A szolgáltatásnyújtás megtiltásáról szóló végzést elektronikus úton meg kell küldeni a szövetségi oktatási és kutatási miniszternek – az 1994. évi iparüzésről szóló törvény (BGBl. 194/1994.) 373a–373e §-aira tekintettel –, valamint a Központi Koordinációs Hivatalnak.

(2) A szolgáltatásnyújtás 1. bekezdés szerinti betiltásától el kell tekinteni, ha a munkaadó vagy a munkaerő-kölcsönző hitelt érdemlően igazolja, hogy olyan konkrét műszaki, szervezeti vagy személyi intézkedéseket tett, amelyek alkalmasak az ismételt közigazgatási szabálysértés megakadályozására, és megtörtént a kiszabott pénzbírság beszedése. Ilyen intézkedésnek tekinthető például

1. a kiváló minőségű jelentéstételi és kontrolling rendszer bevezetése,
2. a belső ellenőrzés egyik szervének bevonása a vonatkozó előírások betartásának rendszeres ellenőrzésébe,
3. a belső felelősségi és kártérítési szabályok bevezetése a vonatkozó előírások betartására.

(3) A járási közigazgatási hatóság a 2. bekezdés szerinti elbíráláskor köteles ellenőrizni a munkaadó vagy a munkaerő-kölcsönző állítását, és a megtett intézkedéseket az elkövetett közigazgatási szabálysértések számával és súlyosságával összefüggésben megvizsgálni. A közigazgatási szabálysértések súlyosságának vizsgálatokor különösen figyelembe kell venni az érintett munkavállalók számát, a 29. § 1. bekezdése szerinti közigazgatási szabálysértésnél pedig az alulfizetés mértékét.

(4) Aki az 1. bekezdés szerinti eltiltás ellenére tevékenységet végez, közigazgatási szabálysértést követ el, és a járási közigazgatási hatóság 2 000 eurótól 20 000 euróig terjedő pénzbírsággal sújtja.

(5) Az AÜG 18. §-a vagy egyéb összehasonlítható osztrák jogszabályi előírások érvényessége változatlan marad.

Felek a közigazgatási (büntető)eljárásban

32. § (1) Az alábbiak minősülnek feleknek a közigazgatási (büntető)eljárásban:

1. a 26. §, a 27. § 1., 2. vagy 3. bekezdése, a 28. § szerint az adóhatóság, a 29. § 1. bekezdése szerinti esetekben és a 13. §-sal összefüggésben a BSZDK Kompetenciaközpont,
2. a 29. § 1. bekezdése szerint a 14. §-sal összefüggésben, és a 27. § 1. bekezdésének második mondatában és a 27. § 4. bekezdésében meghatározott esetekben az illetékes betegbiztosító,
3. a 26. §, a 27. § 1. bekezdésének második mondata szerint, a 27. § 2. bekezdése és a 27. § 3. bekezdése szerint, a 28. § és a 29. § 1. bekezdése szerint a 15. §-sal összefüggésben az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára,

akkor is, ha a feljelentést az 1–3. pontokban felsorolt intézmények teszik meg. Ezek panaszt tehetnek a közigazgatási bíróságon valamely közigazgatási hatóság végzése ellen, valamint kérvényezhetik a

legfelsőbb közigazgatási bíróságon valamely közigazgatási bíróság ítéletének vagy döntésének felülvizsgálatát.

(2) A 31. § 1. és 4. bekezdése szerinti közigazgatási (büntető)eljárásban a BSZDK Kompetenciaközpont, az adóhatóságok és az építőipar területén az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára (a BUAG I. fejezete vagy 33d §-a) minősülnek feleknek. Ezek panaszt tehetnek a közigazgatási bíróságon valamely közigazgatási hatóság végzése ellen, valamint kérvényezhetik a legfelsőbb közigazgatási bíróságon valamely közigazgatási bíróság ítéletének vagy döntésének felülvizsgálatát.

Előzetes biztosíték

33. § Amennyiben fennáll a 26. §, a 27. §, a 28. §, a 29. § 1. bekezdése vagy a 31. § 4. bekezdése szerinti közigazgatási szabálysértés megalapozott gyanúja, és egyedi esetben bizonyos tények alapján feltételezhető, hogy a büntetőeljárás alá vonás vagy a büntetés-végrehajtás a munkaadó (megbízott) vagy a munkaező-kölcsönző személyéből adódó okok miatt lehetetlen vagy jelentős mértékben nehézkes lesz, az adóhatóságnak jogában áll, hogy a kilátásba helyezett pénzbírság legmagasabb mértékégi terjedő előzetes biztosítékot állapítson meg és szedjen be. Amennyiben az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára tevékenységi köre érintett, az adóhatóságok értesítik a pénztárat az előzetes biztosíték beszedéséről. A 19. § 3. bekezdése 3. pontjának értelmében vett kapcsolattartó a munkaadó képviselőjének minősül, amennyiben az, vagy egy általa megbízott képviselő a hivatali eljárás során nem jelenik meg. Az első mondat szerint beszédett előzetes biztosítékra a VStG 37a § 3–5. bekezdéseit és az 50. § 6. bekezdésének első mondatát értelemszerűen kell alkalmazni. Az adóhatóságok felhatalmazást kap, hogy lehetővé tegye a munkaadó (megbízott) vagy munkaező-kölcsönző számára, hogy az előzetes biztosítékot meghatározott devizákban, illetve csekkel vagy hitelkártyával fizesse ki. A 34. § 4. bekezdése szerinti átutalással vagy a 34. § 9. bekezdése szerinti biztosíték befizetésével az esetleges lefoglalás érvényteleníthető.

Kifizetés felfüggesztése – Biztosítéknyújtás

34. § (1) Amennyiben fennáll a 26. §, a 27. §, a 28. §, a 29. § 1. bekezdése vagy a 31. § 4. bekezdése szerinti közigazgatási szabálysértés megalapozott gyanúja, és egyedi esetben bizonyos tények alapján feltételezhető, hogy a büntetőeljárás alá vonás vagy a büntetés-végrehajtás a munkaadó (megbízott) vagy a munkaező-kölcsönző személyéből adódó okok miatt lehetetlen vagy jelentős mértékben nehézkes lesz, az adóhatóságok a 12. § szerinti vizsgálatokkal összefüggésben, valamint az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára írásban kötelezheti a megbízót, munkaező-kölcsönzés esetén pedig a foglalkoztatót, hogy a még kifizetendő vállalkozói díjat, illetve még kifizetendő munkaező-kölcsönzési díjat vagy azok egy részét ne fizesse meg (kifizetés felfüggesztése). A kifizetés felfüggesztése elrendelése ellen fellebbezésnek helye nincs. A kifizetés felfüggesztéséről szóló határozat nem hatályos olyan mértékben, amilyen mértékben a benne megnevezett összeg magasabb a még kifizetendő vállalkozói díjnál vagy még kifizetendő munkaező-kölcsönzési díjnél. A kifizetés felfüggesztéséről szóló határozatban megnevezett összeg nem lehet magasabb, mint a kilátásba helyezett pénzbírság maximuma.

(2) Amennyiben a megbízó vagy a foglalkoztató a kifizetés felfüggesztése ellenére kifizeti a vállalkozói díjat vagy a munkaező-kölcsönzési díjat, a 4. bekezdés szerinti eljárás során a vállalkozói díj vagy munkaező-kölcsönzési díj nem kifizetettnek minősül. Az adóhatóságok csak akkor rendelhetik el a kifizetés felfüggesztését, ha nem állapítottak meg 33. § szerinti előzetes biztosítékot vagy nem sikerült behajtani azt. Az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztára nem rendelheti el a kifizetés felfüggesztését, ha értesítést kapott az adóhatóságoktól 33. § szerinti előzetes biztosíték beszedéséről. Amennyiben a megbízott vagy a munkaező-kölcsönző utólagosan kifizeti az előzetes biztosítékot, vagy biztosítékot nyújt anélkül, hogy azt számára előírták volna, a kifizetés felfüggesztését a járási közigazgatási hatóság végzéssel megszünteti; az esetleges 4. bekezdés szerinti eljárást lezárja.

(3) Az adóhatóságoknak és az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztárának az 1. bekezdés szerinti kifizetés-felfüggesztés elrendelését követően három munkanapon belül kérelmeznie kell a járási közigazgatási hatóságnál a 4. bekezdés szerinti biztosíték befizetését, ellenkező esetben a kifizetés felfüggesztése hatályát veszti. A járási közigazgatási hatóságnak a kérelemről annak kézhezvételét követő négy héten belül döntenie kell, ellenkező esetben a kifizetés felfüggesztése hatályát veszti. Ebben az eljárásban az első mondatban megnevezett intézmények minősülnek feleknek, amennyiben azok nyújtották be a biztosíték befizetésére vonatkozó kérelmet. Ezek panaszt tehetnek a közigazgatási bíróságon valamely közigazgatási hatóság végzése ellen, valamint kérvényezhetik a legfelsőbb közigazgatási bíróságon valamely közigazgatási bíróság ítéletének vagy döntésének felülvizsgálatát.

(4) Amennyiben fennáll a 26. §, a 27. §, a 28. §, a 29. § 1. bekezdése vagy a 31. § 4. bekezdése szerinti közigazgatási szabálysértés megalapozott gyanúja, és bizonyos tények alapján feltételezhető, hogy a büntetőeljárás alá vonás vagy a büntetés-végrehajtás a munkaadó (megbízott) vagy a munkaező-

kölcsönző személyéből adódó okok miatt lehetetlen vagy jelentős mértékben nehézkes lesz, a járási közigazgatási hatóság határozat útján kötelezheti a megbízót, munkaerő-kölcsönzés esetén pedig a foglalkoztatót, hogy a még kifizetendő vállalkozói díjat, illetve a még kifizetendő munkaerő-kölcsönzési díjat vagy azok egy részét megfelelő határidőn belül biztosítékként fizesse be. A járási közigazgatási hatóság felhívására a megbízó, illetve a foglalkoztató köteles bemutatni a német nyelvű vállalkozói szerződést, illetve munkaerő-kölcsönzési megállapodást. Ezekben az esetekben a VStG 37. és 37a §-a ellenkező rendelkezés hiányában nem alkalmazandó. A kifizetés felfüggesztése végzés meghozatalával megszűnik.

(5) Vállalkozói díj vagy munkaerő-kölcsönzési díj minden olyan díj, amelyet a megbízás teljesítéséért vagy a munkaerő-kölcsönzésért fizetni kell.

(6) A 4. bekezdés szerinti átutalás a megbízó vagy foglalkoztató számára a megbízottal vagy munkaerő-kölcsönzővel szemben az átutalás mértékéig mentesítő hatályú.

(7) A biztosítéknyújtás összege nem lehet magasabb, mint a kilátásba helyezett pénzbírság maximuma. A megbízó vagy a foglalkoztató köteles a járási közigazgatási hivatal felhívására tájékoztatást adni a vállalkozói díj vagy a munkaerő-kölcsönzési díj mértékéről és esedékességéről. Ha a még kifizetendő vállalkozói díjből vagy munkaerő-kölcsönzési díjből nem lehet fedezni a biztosítéknyújtást, valamint az ASVG 67a §-ából és a jövedelemadóról szóló törvény (EStG) (BGBl. 400/1988) 82a §-ából adódó felelősségi összeget, akkor a megbízó vagy a foglalkoztató mindenképpen igénybe veheti a vállalkozási díj szolgáltatási központnak való kifizetésének jogát (ASVG 67c §).

(8) A 4. bekezdés szerinti végzések elleni panasznak nincs halasztó hatálya.

(9) A járási közigazgatási hatóság a biztosítékot felszabadítja, ha az eljárást megszüntetik, illetve az alvállalkozóra vagy a munkaerő-kölcsönzőre kiszabott bírságot végrehajtják, vagy egy éven belül nem mondták ki annak visszatartását. A 29. § 1. bekezdése szerinti eljárásban az első mondat azzal a feltétellel alkalmazandó, hogy a biztosítékot fel kell szabadítani, ha két éven belül nem mondták ki annak visszatartását. A biztosítékot akkor is fel kell szabadítani, ha azt a megbízott vagy a munkaerő-kölcsönző fizeti be. A felszabadított biztosítékokat a megbízónak vagy a foglalkoztatónak kell kifizetni.

(10) A járási közigazgatási hatóság a biztosítékot visszatartja, ha a megbízott vagy munkaerő-kölcsönző büntetőeljárás alá vonása vagy a büntetés végrehajtása lehetetlennek bizonyul. A VStG 17. §-a értelemszerűen alkalmazandó.

(11) A visszatartott biztosítékok felhasználásra a VStG 37. § 6. bekezdése értelemszerűen alkalmazandó, mely során az esetleges maradványösszeget a megbízónak vagy a foglalkoztatónak kell kifizetni.

A közigazgatási (büntető)eljárás nyilvántartása a 26. §, 27. §, 28. §, a 29. § 1. bek., a 31. § és a 34. § szerint

35. § (1) A büntetés mértékének indítványozása, a büntetés kiszabásának, a szolgáltatásnyújtás 31. § 1. bekezdése szerinti megtiltásának és az eltiltás ellenére történő szolgáltatásnyújtás megállapításának céljából, valamint a büntetőeljárás alá vonás vagy a büntetés végrehajtása értékelésének céljából, továbbá az állami megbízók és ágazati megbízók tájékoztatásának céljából a BSZDK Kompetenciaközpont köteles nyilvántartást vezetni a 26. §, a 27. §, a 28. §, a 29. § 1. bekezdése, a 31. § és a 34. § szerinti közigazgatási (büntető)eljárás keretében hozott jogerős végzésekről és határozatokról. Ennek vezetése történhet elektronikus módon.

(2) A járási közigazgatási hatóság és a tartományok közigazgatási bíróságai kötelesek az általuk vagy a legfelsőbb közigazgatási bíróság által büntetőeljárásban vagy a 26. §, a 27. §, a 28. §, a 29. § 1. bekezdése, a 31. § és a 34. § szerinti eljárásban hozott jogerős végzések és határozatok másolati példányait elektronikusan haladéktalanul megküldeni a BSZDK Kompetenciaközpont számára. Ugyanígy kötelesek megküldeni azon jogerős végzések és határozatok másolati példányait, amelyekkel a 9. § 2. bekezdésének utolsó mondatának és a VStG 3. bekezdésének értelmében vett felelős megbízott ellen a 26., 27. és 28. §-a vagy a 29. § 1. bekezdése szerinti bírságot szabtak ki, minden olyan vállalkozásnak, amelynek ez a büntetés a 4. bekezdés második mondatával összhangban felróható. A végzésben vagy a határozatban utalni kell arra, hogy a jogerős büntetéssel a vádlott és minden olyan vállalkozás, amelynek a büntetés felróható, nyilvántartásba vételre kerül.

(3) A BSZDK Kompetenciaközpont köteles a büntetőeljárások adatait az adott végzés vagy határozat jogerőre emelkedését követő öt év elteltével törölni. A BSZDK Kompetenciaközpont köteles a szolgáltatásnyújtástól való eltiltásra vonatkozó eljárás adatait az eltiltás lejártát követő három év elteltével törölni.

(4) A büntetés mértékének indítványozásához, a büntetés kiszabásához, a szolgáltatásnyújtás megtiltásához vagy annak megállapításához, hogy az eltiltás ellenére történik-e szolgáltatásnyújtás a BSZDK Kompetenciaközpont kérésre köteles a járási közigazgatási hatóságot, a tartományi közigazgatási bíróságot, a betegbiztosítót, az adóhatóságokat vagy az Építőmunkások Szabadság- és Végkielégítési Pénztárát két héten belül tájékoztatni arról, hogy a megkeresésben megnevezett munkaadók tekintetében fennáll-e jogerős büntetés vagy határozat a 26., 27., 28. §, a 29. § 1. bekezdése vagy a 31. § szerint, vagy felróható-e neki egy ilyen büntetés. Egy büntetés akkor róható fel a munkaadónak, ha ezt a büntetést magával a munkaadóval vagy a külső képvisellel megbízott személlyel (VStG 9. § 1. bek.), illetve a felelős megbízottal (VStG 9. § 2. vagy 3. bek.) szemben jogerősen kiszabták. A tájékoztatásban meg kell adni a büntetések számát és adott esetben a büntetővégzések és büntetőhatározatok lényeges adatait, azon végzések lényeges adatait, amelyekkel figyelmeztetésben részesítették az érintetteket, valamint a 31. § szerinti eljárásban hozott végzések és határozatok lényeges adatait (hatóságok, ügyiratszám, végzés vagy határozat kelte és jogerőre emelkedése, annak a személynek a neve és születési adatai, akire a végzés vagy határozat vonatkozik és akinek az felróható, a kiszabott pénzbírságok, a szolgáltatásnyújtástól való eltiltás időtartama/időszaka), vagy meg kell állapítani, hogy nem áll fenn büntetés, szolgáltatásnyújtástól való eltiltás, vagy nem állnak rendelkezésre a tájékoztatáshoz szükséges adatok. Az adott büntetővégzés vagy büntetőhatározat jogerőre emelkedésétől számított öt év elteltével, valamint a szolgáltatásnyújtástól való eltiltás időtartamának lejártától számított három év elteltével az adott végzés vagy határozat tekintetében tájékoztatás már nem adható.

(5) Ezenkívül a BSZDK Kompetenciaközpont köteles az állami megbízót vagy az ágazati megbízót annak felhívására két héten belül tájékoztatni arról, hogy a megkeresésben megnevezett munkaadók tekintetében fennáll-e jogerős büntetés vagy határozat a 28. §, a 29. § 1. bekezdése vagy a 31. § 1. bekezdése szerint, vagy felróható-e neki egy ilyen büntetés. A 4. bekezdés utolsó előtti mondata értelemszerűen alkalmazandó. Az állami megbízók és ágazati megbízók tájékoztatására az AuslBG 28b § 2. bekezdésének második és harmadik mondata vonatkozik azzal a kikötéssel, hogy a „büntetés” fogalom helyébe a „büntetés vagy határozat” fogalom lép. Az állami megbízók és ágazati megbízók tájékoztatása szempontjából azon 28. § és 29. § 1. bekezdése vagy 31. § 1. bekezdése szerinti jogerős büntetések és határozatok, amelyek ítélete több munkavállalóra vonatkozik vagy különböző közigazgatási szabálysértésekre kiterjed, egy büntetésnek vagy határozatnak számítanak.

(6) A járási közigazgatási hatóságok kötelesek évente tájékoztatni a BSZDK Kompetenciaközpontot a 34. § szerinti eljárás keretén belül kiszabott biztosítékok beszédéről.

3. Rész

A munkajogi jogosultságok védelmét szolgáló intézkedések végrehajtása határokon átnyúló munkavégzéseknél

1. Fejezet

Általános rendelkezések

Alkalmazási terület

36. § A harmadik rész a munkajogi előírások vagy a jelen szövetségi törvény valamely előírásának megsértésével összefüggésben szabályozza a következőket:

1. a második fejezetében a belföldi hivatali dokumentumok kézbesítését külföldi munkaadónak belföldön (41. §);
2. harmadik fejezetében a 42. §-ban megnevezett közigazgatási hatóságok és bíróságok büntetőítéleteinek és -határozatai
 - a) kézbesítésének (43–46. §-ok) és
 - b) végrehajtásának (43., 44. és 47–50. §-ok)

elérését valamely másik EU-tagállamban vagy EGT-államban;

3. negyedik fejezetében

- a) a bírósági és közigazgatási hatósági határozatok kézbesítését (52., 53., 55., továbbá 56–58. §-ok),
 - b) a közigazgatási hatósági határozatok végrehajtását (52–55., valamint 59–64. §-ok), továbbá
 - c) a bírósági határozatok végrehajtását (52–55., valamint 65–67. §-ok)
- valamely másik EU-tagállam vagy EGT-állam megkeresésére belföldön.

A „belföldi hatóság” és „belföldi hatóságok” fogalmak meghatározása

37. § Ellenkező rendelkezés hiányában a harmadik rész értelmében „belföldi hatóságok” a 42. § 1–4. pontjaiban megnevezett közigazgatási hatóságok és bíróságok és „belföldi hatóság” a 42. § 1. pontjában megnevezett közigazgatási hatóságok vagy a 42. § 2–4. pontjaiban megnevezett bíróságok valamelyike.

A büntetőeljárás alá vonás költségei határokon átnyúló jogérvényesítés esetén

38. § A belföldi hatóságoknak a jelen résszel összhangban folytatott közigazgatási büntetőeljárás megszüntetésére vonatkozó döntésnél figyelembe kell venniük azt a tényt, hogy a 36. §-ban meghatározott esetekben a több országhoz való kapcsolódás miatt a jogérvényesítés és a büntetőeljárás alá vonás relatíve magasabb költségekkel járhat. Ez a tény önmagában nem indokolja a VStG 45. § 1. bekezdésének 6. pontja szerinti közigazgatási büntetőeljárás megszüntetését.

A belső piaci információs rendszer (IMI) használata

39. § Azoknak a belföldi közigazgatási hatóságoknak és bíróságoknak, amelyek a 36. § 2. vagy 3. pontja szerinti határozatok kézbesítésére vagy végrehajtására vonatkozó kérelmekkel, illetve az ilyen kérelmek teljesítésével foglalkoznak, erre a célra az IMI-t kell használnia.

A tartományi kormányzatok hivatalai, mint központi hatóságok

40. § (1) A belföldi büntetőhatározat vagy büntetőrendelet valamely másik EU-tagállamban vagy EGT-államban történő kézbesítését és végrehajtását a 36. § 2. pontjának megfelelően maguknak a belföldi hatóságoknak kell kérelmezniük.

(2) A másik EU-tagállam vagy EGT-állam határozatainak kézbesítésére és végrehajtására vonatkozó kérelmeket a 36. § 3. pontjának megfelelően a tartományi kormányzat hivatalai kötelesek befogadni és továbbítani. E célból, valamint a munkavállalók szolgáltatások nyújtása keretében történő kiküldetéséről szóló 96/71/EK irányelv érvényesítéséről és a belső piaci információs rendszer keretében történő igazgatási együttműködésről szóló 1024/2012/EU rendelet (az IMI-rendelet) módosításáról szóló 2014/67/EU irányelv 14. §-ával (HL L 159., 2014.5.28., 11. o.) összhangban a tartományi kormányzati hivatalokat nevezik meg központi hatóságokként a Bizottság felé.

(3) Az 1. vagy 2. bekezdés szerinti kézbesítés vagy végrehajtás során felmerülő nehézségek esetén valamely belföldi közigazgatási hatóság vagy bíróság e rész iránymutatásai alapján segítséget kérhet a tartományi kormányzat területileg illetékes hivatalától, különösen akkor, ha a hatóság nem rendelkezik hozzáféréssel az IMI-hez. Ilyen esetekben a tartományi kormányzat területileg illetékes hivatala a DLG 15. § 2. bekezdése, 3. bekezdése 1. és 3. pontjának, valamint 5. és 6. bekezdése értelmében összekötő hivatalnak minősül, és köteles segítséget nyújtani.

(4) A harmadik fejezet (43., 44., 46., 48. és 49. §) szerinti intézkedések tekintetében területileg illetékes a tartományi kormányzatnak az a hivatala, amelyik területén a kézbesítést vagy végrehajtást kérvényező hatóság székhelye található. (4) A negyedik fejezet (53–56. §-ok, 58. § 2. bek., 59. és 65. §) szerinti intézkedések tekintetében területileg illetékes a tartományi kormányzatnak az a hivatala, amelyik területén található annak a személynek a székhelye vagy lakcíme, aki ellen a határozatot hozták.

2. Fejezet

Kézbesítés külföldi munkaadónak belföldön

41. § (1) A jelen szövetségi törvény alkalmazásában a kézbesítésről szóló törvény (ZustG) (BGBl. 200/1982.) 2. § 4. pontjának értelmében vett kézbesítési helynek számítanak azon belföldön elhelyezkedő üzemek, üzemi helyiségek és külső munkavégzési helyek vagy munkahelyek is, amelyeken a munkavállaló tevékenységet végez. Az ilyen kézbesítési helyre történő kézbesítés céljából az a személy, akinek a dokumentumot tartalmi szempontból szánták (anyagi értelemben vett címzett), valamint a 19. § 3. bekezdésének 3. pontjában megjelölt kapcsolattartó egyaránt megjelölhető a ZustG 2. § 1. pontja szerinti címzettként. Ezen a kézbesítési helyen a 19. § 3. bekezdésének 3. pontjában megjelölt kapcsolattartónak akkor is kézbesíthető a dokumentum, ha az anyagi értelemben vett címzett a ZustG 2. § 1. pontja alapján címzettként került megjelölésre, vagy ha az anyagi értelemben vett címzett nem tartózkodik rendszeresen a kézbesítési helyen. Amennyiben a 19. § 3. bekezdésének 3. pontjával ellentétesen nem jelöltek meg kapcsolattartót, vagy az Ausztriába kiküldött munkavállalók köréből kijelölt kapcsolattartónak nem lehet kézbesíteni, a dokumentum kézbesíthető a külföldi munkaadó munkavállalóinak, ami nem függ az anyagi értelemben vett címzett vagy a ZustG 2. § 1. pontja szerinti címzett rendszeres ott tartózkodásától. A 19. § 3. bekezdésének 3. pontjában megjelölt kapcsolattartó e kézbesítési helyen kívül történő kézbesítések esetében is megjelölhető a ZustG 2. § 1. pontja szerinti címzettként.

(2) Amennyiben fennáll a 26. §, a 27. §, a 28. § a 29. § 1. bekezdése vagy a 31. § 4. bekezdése szerinti közigazgatási szabálysértés megalapozott gyanúja, és bizonyos tények alapján feltételezhető, hogy a dokumentumok kézbesítése az anyagi értelemben vett címzettnek vagy a 19. § 3. bekezdésének 3. pontjában megjelölt kapcsolattartónak tulajdonítható okokból lehetetlen, illetve jelentős mértékben nehézkes lesz, a járási közigazgatási hatóság határozat útján kötelezheti az anyagi értelemben vett címzettet arra, hogy meghatározott határidőn belül (legalább két hét) a tárgyat képező eljárás céljából kézbesítési megbízottat nevezzen meg. Az első mondatban meghatározott feltételek mellett az adóhatóságok kötelezhetik az anyagi értelemben vett címzettet arra, hogy meghatározott határidőn belül (legalább két hét) a vizsgálatból eredő eljárás céljából kézbesítési megbízottat nevezzen meg. A ZustG 10. § 1. bekezdésének másodikától negyedik mondata és 2. bekezdése értelemszerűen alkalmazandó; az 1. bek. szerinti kézbesítési hely nem minősül a ZustG 10. § 2. bek. 2. pontja szerinti kézbesítési helynek.

3. Fejezet

Belföldi hatóságok által hozott határozatok kézbesítésének és végrehajtásának elérése valamely másik EU-tagállamban vagy EGT-államban

1. Alfejezet

Általános rendelkezések

Alkalmazási terület

42. § A harmadik fejezet szabályozza a

1. a járási közigazgatási hatóságok által hozott büntetővégzések
2. a tartományok közigazgatási bíróságai által hozott ítéletek
3. a szövetségi közigazgatási bíróságok által hozott ítéletek, valamint
4. a legfelsőbb közigazgatási bíróság által hozott ítéletek

kézbesítésének és végrehajtásának elérését abban az EU-tagállamban vagy EGT-államban, ahol annak a vádlottnak a székhelye vagy lakóhelye található, aki ellen a pénzbüntetést kiszabták.

Kézbesítés vagy végrehajtás iránti kérelem továbbítása

43. § (1) Azoknak a tartományi kormányzati hivataloknak és belföldi hatóságoknak, amelyek valamely belföldi büntetőhatározat vagy büntetőrendelkezés kézbesítését vagy végrehajtását kérelmezik, rögzíteniük kell a 46. § 2. bekezdésének, illetve a 48. § 2. bekezdésének megfelelő adatokat abban az egységes nyomtatványban, amelyet az IMI-n keresztül az ilyen kérelmek céljából rendelkezésre bocsátanak. Amennyiben a kézbesítést vagy végrehajtást kérelmező belföldi hatóság nincs regisztrálva a belső piaci információs rendszerben, akkor a 40. § 4. bekezdése alapján területileg illetékes tartományi kormányzati hivatalhoz kell folyamodnia a kézbesítésre vagy végrehajtásra vonatkozó kérelem továbbküldéséért, és rendelkezésre kell bocsátania a 46. §, ill. 48. § alapján szükséges adatokat és mellékleteket.

(2) A 46. § 3. bekezdésében, illetve a 48. § 3. bekezdésében megnevezett mellékletekkel együtt a kitöltött nyomtatványt, vagy amennyiben nem áll rendelkezésre nyomtatvány, akkor magát a kérelmet, továbbítani kell annak a hatóságnak, illetve hatóságoknak, amelyet, illetve amelyeket a másik tagállam a 2014/67/EU irányelv 14. §-a alapján a illetékesként megnevezett.

Értesítés a kézbesítésre vagy végrehajtásra vonatkozó kérelem további kezeléséről

44. § (1) Az a tartományi kormányzati hivatal vagy belföldi hatóság, amely tájékoztatást kapott valamely a 46., ill. a 48. § szerinti kérelem további kezelésére vonatkozóan, köteles ezeket az információkat a tartományi kormányzat 40. § 4. bekezdése szerint területileg illetékes hivatalának továbbítani. A tartományi kormányzat területileg illetékes hivatala az információkat továbbítja annak a belföldi hatóságnak, amely a kérelmet benyújtotta, amennyiben a belföldi hatóság nem rendelkezik ezekkel az információkkal.

(2) Amennyiben a 43. § alapján kézbesítés vagy végrehajtás céljából megkeresett külföldi hatóság egy hónapon belül nem közli, hogy milyen további intézkedéseket rendel el, a tartományi kormányzat 40. § 4. bekezdése szerint területileg illetékes hivatala, ill. a 43. § alapján a kézbesítést vagy végrehajtást kérelmező belföldi hatóság köteles kérelmezni a külföldi hatóságnál, hogy adjon megfelelő tájékoztatást.

2. Alfejezet

Belföldi hatóságok által hozott határozatok kézbesítésének elérése valamely másik EU-tagállamban vagy EGT-államban

Alapelvek

45. § A 42. §-ban megnevezett határozatot meghozó belföldi hatóság köteles elrendelni, hogy ezt a határozatot a valamely másik EU-tagállamban vagy EGT-államban székhellyel vagy lakóhellyel rendelkező vádlottnak kézbesítsék. Amennyiben a 41. § vagy a kézbesítési törvény rendelkezései szerinti kézbesítés már előre kilátástalannak tűnik, vagy lehetetlennek bizonyul, úgy a kézbesítésről abban a tagállamban kell a 46. §-nak megfelelően intézkedni, amelyben a vádlott székhelye vagy lakóhelye található.

Valamely másik EU-tagállamban vagy EGT-államban való kézbesítésre vonatkozó kérelem

46. § (1) Egy határozat valamely másik EU-tagállamban vagy EGT-államban történő kézbesítéséről annak a belföldi hatóságnak kell intézkednie, amely a határozatot meghozta, vagy saját maga által, vagy úgy, hogy kérelmezi azt a tartományi kormányzat 40. § 4. bekezdése szerint területileg illetékes hivatalánál.

(2) A kézbesítés elintézésére vonatkozó kérelemnek a következő adatokat kell tartalmaznia:

1. a címzett nevét és címét, valamint a címzett azonosítását szolgáló minden további ismert adatot;
2. a kézbesítendő határozatot meghozó belföldi hatóság elérhetőségét;
3. a határozatot meghozó belföldi hatóság konkrét megnevezését, mint „bíróság” vagy „közigazgatási hatóság”;
4. a tényállás összefoglalását;
5. arra vonatkozó adatokat, hogy melyik munkajogi előírást sértették meg;
6. a pénzbírság mértékét;
7. a határozat kézbesítésének végső dátumát.

(3) A kérelemhez csatolni kell a következőket:

1. a kézbesítendő határozatot;
2. a kézbesítendő határozat fordítását annak az EU-tagállamnak vagy EGT-államnak a hivatalos nyelvére, ahol a vádlott székhelye vagy lakóhelye található.

3. Alfejezet

Belföldi hatóságok által hozott határozatok végrehajtásának elérése valamely másik EU-tagállamban vagy EGT-államban

Alapelvek

47. § Amennyiben egy másik EU-tagállamban vagy EGT-államban székhellyel rendelkező kötelezett ellen hozott és a 42. §-ban megnevezett határozat jogerőre emelkedett, úgy annak végrehajtását először belföldön kell megkísérelni. A belföldön a végrehajtás tekintetében területileg illetékes járási közigazgatási hatóság vagy területileg illetékes bíróság meghatározásánál az a helység az irányadó, ahol a kötelezettnek azon vagyona található, amely tekintetében a határozatot végre kell hajtani. Amennyiben a belföldön történő végrehajtás kilátástalannak tűnik, nem lehetséges vagy aránytalanul nagy költségekkel járna, úgy a 48. § szerint kérelmezni kell a végrehajtást annál az EU-tagállamnál vagy EGT-államnál, amelyben a vádlott székhelye vagy lakóhelye található.

Valamely másik EU-tagállamban vagy EGT-államban való végrehajtásra vonatkozó kérelem

48. § (1) Egy határozat valamely másik EU tagállamban vagy EGT államban történő végrehajtásáról annak a belföldi hatóságnak kell intézkednie, amely a határozatot meghozta, vagy saját maga által, vagy úgy, hogy kérelmezi azt a tartományi kormányzat 40. § 4. bekezdése szerint területileg illetékes hivatalánál.

(2) A végrehajtás elintézésére vonatkozó kérelemnek a következő adatokat kell tartalmaznia:

1. a kötelezett nevét és címét, valamint a kötelezett azonosítását szolgáló minden további ismert adatot;
2. a végrehajtandó határozatot meghozó belföldi hatóság elérhetőségét;
3. a határozatot meghozó belföldi hatóság konkrét megnevezését, mint „bíróság” vagy „közigazgatási hatóság”;
4. a tényállás összefoglalását;

5. arra vonatkozó adatokat, hogy melyik munkajogi előírást sértették meg;
6. a pénzbírság mértékét;
7. a határozat esetleges előzetes kézbesítésére vonatkozó adatokat;
8. azt a dátumot, amelyen a határozat végrehajthatóvá vagy jogerőssé vált;
9. a végrehajtás eszközeit;
10. a végrehajthatóság megerősítését.

(3) A kérelemhez csatolni kell a következőket:

1. a végrehajtandó határozatot;
2. a végrehajtandó határozat fordítását annak az EU-tagállamnak vagy EGT-államnak a hivatalos nyelvére, ahol a vádlott székhelye vagy lakóhelye található.

Valamely másik EU-tagállam vagy EGT-állam végrehajtás céljából megkeresett hatóságának értesítése

49. § (1) A 48. § értelmében végrehajtást kérelmező belföldi hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell a másik EU-tagállam vagy EGT-állam megkeresett hatóságát vagy a tartományi kormányzat 40. § 4. bekezdése szerint területileg illetékes hivatalát azon körülményekről, amelyek alapján a büntetőhatározat vagy büntetőrendelkezés végrehajtását korlátozni kell, illetve el kell halasztani, illetve a végrehajthatóság megszűnéséről, különösen, ha

1. a kötelezett a pénzbüntetést részben vagy egészben megfizette,
2. a büntetőhatározat vagy büntetőrendelkezés ellen rendkívüli jogorvoslathoz (perújítás vagy az in integrum restitutio iránti kérelem benyújtása) folyamodtak,
3. utólag visszavonták vagy módosították a büntetőhatározat vagy büntetőrendelkezés végrehajthatóságát, vagy csökkentették a pénzbüntetés mértékét, vagy
4. a végrehajtást egyéb okokból már nem kérik.

(2) Amennyiben a 48. § 1. bekezdése szerinti végrehajtásra vonatkozó kérelem benyújtása a tartományi kormányzat 40. § 4. bekezdése szerint területileg illetékes hivatalán keresztül történt meg, úgy a tartományi kormányzat e hivatalának tájékoztatnia kell az 1. bekezdésben foglalt körülményekről azt a hatóságot, amelyet a másik EU-tagállam vagy másik EGT-állam a 2014/67/EU irányelv 14. §-a alapján illetékesként megnevezett.

A valamely másik EU-tagállamban vagy EGT-államban történő végrehajtásra vonatkozó kérelem következményei a belföldön történő végrehajtásra nézve

50. § A 48. § alapján a végrehajtás iránti kérelemmel együtt továbbított határozatokat tilos belföldön végrehajtani. A belföldön történő végrehajtás akkor válik ismét megengedetté, ha a végrehajtás céljából megkeresett másik EU-tagállam vagy EGT-állam nem tesz eleget a megkeresésnek.

4. Fejezet

Valamely másik EU-tagállam vagy EGT-állam hatósága által hozott határozat kézbesítése és végrehajtása belföldön

1. Alfejezet

Általános rendelkezések

Alkalmazási terület

51. § A negyedik fejezet azt szabályozza, hogy milyen intézkedésekkel lehet teljesíteni egy másik EU-tagállam vagy EGT-állam hatóságának kérelmét, hogy az ennek az EU-tagállamnak vagy EGT-államnak valamely bírósága vagy közigazgatási hatósága által munkajogi előírás megszegése miatt hozott határozatot belföldön

1. kézbesítsék
2. végrehajtsák,

ha a kérelmet a tartományi kormányzat valamelyik hivatalánál, valamely egyéb belföldi közigazgatási hivatalnál vagy valamelyik belföldi bíróságnál nyújtották be.

Valamely másik EU-tagállam vagy EGT-állam határozatának elismerése és azonos módon történő kezelése

52. § Amennyiben nem áll fenn olyan ok, amely miatt el kellene utasítani valamely másik EU-tagállam vagy EGT-állam által kért határozat kézbesítését (58. §) vagy végrehajtását (54. §), a határozatot

ilyenként kell elismerni, és belföldi közigazgatási hatósági vagy bírósági büntetőhatározatként kell kezelni.

Továbbküldés illetékesség hiánya esetén

53. § (1) A kézbesítés vagy végrehajtás céljából megküldött határozatot annak a hatóságnak, amelyik azt kézhez kapta, haladéktalanul hivatalból továbbítania kell a tartományi kormányzat 40. § 4. bekezdése szerint területileg illetékes hivatalának, ha a határozat

1. olyan belföldi közigazgatási hivatalhoz vagy belföldi bírósághoz került, amely önmaga nem illetékes a kézbesítésért vagy végrehajtásért, vagy
2. a tartományi kormányzat olyan hivatalához került, amelyik a 40. § 4. bekezdése szerint területileg nem illetékes.

A tartományi kormányzat 40. § 4. bekezdése szerint területileg illetékes hivatalának az 56. §-ával, illetve az 59. §-ával vagy a 65. §-ával összhangban kell eljárnia.

(2) Azon belföldi közigazgatási hatóságoknak és bíróságoknak, amelyeket közvetlenül kerestek meg egy határozat kézbesítésével vagy végrehajtásával, és e tekintetben illetékességgel rendelkeznek, az 55. §-nak, valamint a második alfejezetnek, illetve az 54. és az 55. §-nak, a harmadik és negyedik alfejezetnek megfelelően kell eljárniuk.

A végrehajtás visszautasítása

54. § (1) Az 53. § 2. bekezdése, az 59. § vagy a 65. § szerinti végrehajtás iránti megkereséssel érintett belföldi közigazgatási hatóságnak vagy bíróságnak meg kell vizsgálnia a végrehajtás iránti megkeresést abból a szempontból, hogy fennáll-e a visszautasításnak 3. bekezdésben foglalt okai közül valamelyik. Amennyiben a vizsgálat eredménye szerint fennáll a 3. bekezdés 4–6. pontjaiban említett visszautasítási okok valamelyike, úgy a belföldi közigazgatási hatóságnak vagy bíróságnak tájékoztatnia kell a másik EU-tagállam vagy EGT-állam megkeresést kezdeményező hatóságát a kérelem visszautasításáról, és annak okáról. A 3. bekezdés 1–3. pontjaiban említett visszautasítási okok bármelyikének fennállása esetén értesíteni kell a másik EU-tagállam vagy EGT-állam megkeresést kezdeményező hatóságát, hogy a végrehajtás elutasításra kerül, amennyiben egy meghatározott határidőn belül nem pótolják vagy nem egészítik ki a 3. bekezdés 1–3. pontjaiban szereplő hiányok pótlásához szükséges adatokat vagy dokumentumokat.

(2) A másik EU-tagállam vagy EGT-állam végrehajtást kérelmező hatóságának 1. bekezdés szerinti tájékoztatása vagy a tartományi kormányzat 40. § 4. bekezdése szerint területileg illetékes hivatalán, vagy azon belföldi közigazgatási hatóságon vagy bíróságon keresztül történik, amelyik a visszautasításról döntött.

- (3) A végrehajtást vissza kell utasítani, ha a végrehajtás iránti megkeresés
 1. nem tartalmazza a 48. § 2. bekezdésében megnevezett összes adatot, vagy
 2. a végrehajtandó határozat nélkül küldték meg, vagy
 3. nyilvánvalóan nem egyezik meg az alapul szolgáló határozattal, vagy
 4. a végrehajtás előre látható költsége vagy eszköze a végrehajtandó pénzbírság vagy pénzbüntetés nagyságához viszonyítva aránytalan lenne, vagy
 5. a végrehajtandó pénzbírság vagy pénzbüntetés nem éri el a 350 eurót, vagy ennek ellenértékét, vagy
 6. a végrehajtás nem egyeztethető össze az alkotmányos jogokkal vagy az osztrák jogrend egyéb alapértékeivel.

Valamely másik EU-tagállam vagy EGT-állam kérelmet benyújtó hatóságának értesítése

55. § (1) Eltekintve a kézbesítés, ill. végrehajtás 58., ill. 54. §-ban szabályozott visszautasításától, a másik EU-tagállam vagy EGT-állam kézbesítést vagy végrehajtást kérelmező hatóságát tájékoztatni kell arról, hogy

1. milyen intézkedéseket tettek a másodiktól negyedik alfejezetben foglaltak megvalósítása során, és
2. milyen tényleges vagy jogi akadályok merültek fel ezen intézkedések tekintetében.

(2) Az 1. bekezdésnek megfelelően mindenképpen tájékoztatást kell adni a következőkről:

1. dátumra vonatkozó adatok a megkeresés kezeléséhez, úgymint a kézbesítés, a végrehajtás vagy a végrehajtás megszüntetésének dátuma,
2. a kézbesítendő határozat ZuStG 12. §-a szerinti átvételének a megtagadása,
3. jogorvoslat iránti kérelem benyújtása a végrehajtási eljárásban,

4. a pénzbüntetés behajthatatlansága.

(3) A másik EU-tagállam vagy EGT-állam kézbesítést kérelmező hatóságának 1. és 2. bekezdés szerinti tájékoztatása vagy a tartományi kormányzat 40. § 4. bekezdése szerint területileg illetékes hivatalán, vagy azon közigazgatási hatóságon vagy bíróságon keresztül történik, amelyik meghozta azokat az intézkedéseket, amelyekre az 1. és 2. bekezdés szerinti közlendő körülmények vonatkoznak.

2. Alfejezet

Valamely másik EU-tagállam vagy EGT-állam bírósági és közigazgatási határozatainak kézbesítése belföldön

A kézbesítés elrendelése

56. § A tartományi kormányzat határozat kézbesítésével megkeresett hivatala, a 40. § 4. bekezdése szerinti területi illetékesség esetén köteles intézkedni a határozatnak és – amennyiben a határozatról fordítás készült – a fordításnak a vádlott kérelemben szereplő címére történő kézbesítéséről az illetékes belföldi közigazgatási hatóságon vagy az illetékes belföldi bíróságon keresztül.

Alkalmazandó eljárásjog

57. § Másik EU-tagállam vagy EGT-állam határozatainak jelen alfejezet szerinti kézbesítésére a ZuStG alkalmazandó.

A kézbesítés visszautasítása

58. § (1) Az 53. § 2. bekezdése vagy az 56. § szerinti kézbesítés iránti megkereséssel érintett illetékes belföldi közigazgatási hatóságnak vagy bíróságnak meg kell vizsgálnia a kézbesítés iránti megkeresést abból a szempontból, hogy fennáll-e a visszautasításnak 3. bekezdésben foglalt okai közül valamelyik. Amennyiben a vizsgálat eredménye szerint fennáll a visszautasítás valamelyik oka, értesíteni kell a másik EU-tagállam vagy EGT-állam megkeresést kezdeményező hatóságát, hogy a kézbesítés elutasításra kerül, amennyiben egy meghatározott határidőn belül nem pótolják vagy nem egészítik ki a 3. bekezdésben szereplő hiányok pótlásához szükséges- adatokat vagy dokumentumokat-.

(2) A másik EU-tagállam vagy EGT-állam kézbesítést kérelmező hatóságának 1. bekezdés szerinti tájékoztatása vagy a tartományi kormányzat 40. § 4. bekezdése szerint területileg illetékes hivatalán, vagy azon a belföldi közigazgatási hatóságon vagy bíróságon keresztül történik, amelyik a kézbesítés iránti megkereséssel foglalkozott.

(3) A kézbesítést vissza kell utasítani, ha a kézbesítés iránti megkeresés

1. nem tartalmazza a 46. § 2. bekezdésében megnevezett összes adatot, vagy
2. a kézbesítendő határozat nélkül küldték meg, vagy
3. nyilvánvalóan nem egyezik meg az alapul szolgáló határozattal.

3. Alfejezet

Valamely másik EU-tagállam vagy EGT-állam közigazgatási határozatainak végrehajtása belföldön

A végrehajtás elrendelése

59. § A tartományi kormányzat valamely közigazgatási hatóság határozatának végrehajtásával az 51. § 2. pontjának megfelelően megkeresett hivatala területi illetékesség esetén köteles a határozat végrehajtásával megkeresni azt a járási közigazgatási hivatalt, amely végrehajtó hatóságként a kötelezett kérelemben megjelölt lakóhelye vagy székhelye szerint területileg illetékes.

Alkalmazandó eljárásjog

60. § Másik EU-tagállam vagy EGT-állam közigazgatási határozatainak végrehajtási eljárására az 1991. évi közigazgatási végrehajtási törvény (VVG), (BGBl. 53/1991.) és az uniós közigazgatási végrehajtási törvény (EU-VStVG) (BGBl. 3/2008.) 6. §-a alkalmazandó.

A végrehajtás elhalasztása

61. § A végrehajtó hatóságnak el kell halasztania a végrehajtást, amint tudomására jut, hogy a másik EU-tagállam vagy EGT-állam hatóságának a végrehajtás alapjául szolgáló határozatával szemben a másik EU-tagállamban vagy EGT-államban fellebbezést nyújtottak be.

A végrehajtás befejezése

62. § A végrehajtó hatóságnak meg kell szüntetnie a végrehajtást, amint tudomására jut, hogy valamilyen a megkeresést kezdeményező EU-tagállamban vagy EGT-államban hozott határozat vagy intézkedés alapján a végrehajtás iránti megkeresés tárgyalanná vált.

A végrehajtásból származó bevétel

63. § A végrehajtásból származó bevétel ahhoz a jogalanyhoz folyik be, amelynek viselnie kell a végrehajtó hatóság költségeit.

Költségek

64. § A kötelezettől való behajtás ellenére a költségeket a 63. § szerinti illetékes jogalany viseli.

4. Alfejezet

Valamely másik EU-tagállam vagy EGT-állam bírósági határozatainak végrehajtása belföldön

A végrehajtás elrendelése

65. § A tartományi kormányzat valamely bíróság határozatának végrehajtásával az 51. § 2. pontjának megfelelően megkeresett hivatala a 40. § 4. bekezdése szerinti területi illetékesség esetén köteles a kötelezett kérelemben megjelölt lakóhelye vagy székhelye szerint területileg illetékes tartományi bíróságot megkeresni, hogy intézkedjen a határozat végrehajtásáról.

Alkalmazandó eljárásjog

66. § Másik EU-tagállam vagy EGT-állam bírósági határozatainak végrehajtására a Európai Unió tagállamaival büntetőügyekben folytatott bírósági együttműködésről szóló törvény (EU-JZG), (BGBI. 36/2004.) 53d, 53f, 53h és 53j §-ai, valamint az 1962. évi bírósági behajtásról szóló törvény (GEG 1962), (BGBI. 288/1962.) alkalmazandó.

A végrehajtás elhalasztása

67. § Az 53. § 2. bekezdése vagy a 65. § szerint illetékes tartományi bíróságnak el kell halasztania a végrehajtást,

1. amint tudomására jut, hogy a másik EU-tagállam vagy EGT-állam hatóságának a végrehajtás alapjául szolgáló határozatával szemben a másik EU-tagállamban vagy EGT-államban fellebbezést nyújtottak be;
2. mindaddig, amíg az EU-JZG 53d § 4. bekezdése szerint benyújtott fellebbezésről jogerősen döntést nem hoznak;
3. a határozat bíróság által szükségesnek tartott és a bíróság költségére elkészített fordítás elkészülésének idejére;
4. a határozatot hozó állam hatóságától kért kiegészítő információk benyújtásáig.

4. Rész

Záró rendelkezések

Hivatkozások

68. § (1) Amennyiben a jelen szövetségi törvény más szövetségi törvényre hivatkozik, úgy azok mindenkor hatályos változata alkalmazandó.

(2) Mennyiben más szövetségi törvények a munkaszerződéshez fűződő jogok módosításáról szóló törvény (AVRAG) (BGBI. 459/1993) BGBI. I 44/2016 előtti szövegváltozatának 7–7o. §-aira vagy az AÜG BGBI. I 44/2016 szerinti szövegváltozatának 10. és 10a §-ára hivatkoznak, akkor ez a hivatkozás jelen szövetségi törvény megfelelő rendelkezéseire való hivatkozásnak számít.

Ellenőrzési terv – tevékenységi jelentés

69. § Saját hatáskörük keretén belül a szövetségi munkaügyi, szociális és fogyasztóvédelmi miniszter köteles a szövetségi pénzügyminiszterrel együttműködésben a hatékony ellenőrzést szem előtt tartva és a kockázatértékelések, valamint a statisztikai adatok alapján, továbbá a különleges ágazatok speciális kockázatainak figyelembevétele mellett évente ellenőrzési tervet készíteni. Az ellenőrzési tervben azt is dokumentálni kell, hogy a 12. § szerinti illetékes adóhatóság az Ausztriába kiküldött munkavállalók számát és a hatékony ellenőrzést figyelembe véve mennyire rendelkezik megfelelő létszámú személyzettel. A szövetségi pénzügyminiszternek ennek megfelelően megfelelő létszámú

személyzetről kell gondoskodnia. Az ellenőrzési tervet először a 2018-as évre kell elkészíteni. A szövetségi pénzügyminiszter évente, a következő év június 30-áig jelentést készít az ellenőrzési terv megvalósításáról, és a szövetségi munkaügyi, szociális és fogyasztóvédelmi miniszterrel együtt előterjeszti a képviselőháznak, valamint hozzáférhetővé teszi a nyilvánosság számára.

Egyenlő bánásmód nyelvi szempontokból

70. § Minden személyeket érintő megnevezésnél a választott forma mindkét nemre vonatkozik.

Végrehajtási rendelkezések

71. § A jelen szövetségi törvény végrehajtásával a következő személyek vannak megbízva:

1. a 12. §, a 19. § 2. bekezdésének és a 20. § 3. bekezdésének vonatkozásában a szövetségi pénzügyminiszter;
2. a 69. § vonatkozásában a szövetségi munkaügyi, szociális és fogyasztóvédelmi miniszter és a szövetségi pénzügyminiszter;
3. az egyéb rendelkezések tekintetében a szövetségi munkaügyi, szociális és fogyasztóvédelmi miniszter.

Hatálybalépés

72. § (1) A jelen szövetségi törvény 2017. január 1-jén lép hatályba, és a 2016. december 31-e után felmerülő tényállásokra alkalmazandó.

(2) **(Alkotmányos rendelkezés)** A jelen szövetségi törvény 1. § 3. bekezdése 2017. január 1-jén lép hatályba, és a 2016. december 31-e után felmerülő tényállásokra alkalmazandó.

(3) A szövetségi törvénynek a BGBl. I 30/2017 szerinti szövegváltozatának 53.§ 1., 2. és 67. bekezdése 2017. január 1-jén lépnek hatályba.

(4) A szövetségi törvénynek a BGBl. I 64/2017 szerinti szövegváltozatának 13. § 2. bekezdésének 6. pontja, 19. § 7. bekezdése, 20. § 1. és 2. bekezdése, 21. § 1. bekezdésének 2. és 3. pontja, 22. § 1. és 1a. bek., 23. § utolsó mondata és 28. § 1. pontja 2017. június 1-jén lép hatályba és azokat olyan tényállásokra kell alkalmazni, amelyek 2017. május 31-e után következnek be. A szállítványozás területén foglalkoztatott mozgó munkavállalókhöz kapcsolódó, a szövetségi törvénynek a BGBl. 64/2017 előtti szövegváltozatának 19. §-a szerinti, 2017. június 1-je előtt tett bejelentések érvényben maradnak. A szövetségi törvénynek a BGBl. I 64/2017 szerinti szövegváltozatának 22. § 1. bekezdése az olyan szállítványozás területén foglalkoztatott mozgó munkavállalók kiküldetésére érvényes, akiket 2017. június 1-je előtt jelentettek be.